

PRAŽSKÝ FOTBALOVÝ

SPECIAL

LISTOPAD
2010

zdarma

MICHAL BÍLEK

O PŮSOBNÍ
V PRAZE

PŘEBOR

BEZ ŽLUTÝCH KARET

PROFESE

AUTO & FOTBAL

TRÉNINK

3. DÍL SERIÁLU

BIGfotbal.cz

**Nejširší výběr fotbalového vybavení.
Bezpečný nákup 24 hodin denně.**

- kopačky
- dresy
- míče
- chrániče
- brankářské vybavení
- oblečení
- tašky
- vše pro fanoušky
- vše pro rozhodčí

VÍCE NEŽ
6 000
POLOŽEK
NA E-SHOPU

+420 274 774 206

INFO@BIGFOTBAL.CZ

www.bigfotbal.cz

MICHAL BÍLEK

EXKLUZIVNÍ ROZHOVOR

STR. 2 - 4

PŘEBOR

BEZ ŽLUTÝCH
KARET

STR. 6 - 7

PROFESE

AUTO & FOTBAL

STR. 12 - 13

EDITORIAL

Vážení fandové fotbalu v Praze,

v říjnu jsem slíbil rozhovor s předním mužem českého fotbalu a vy už podle listopadové obálky víte, že jde o kouče národního týmu Michala Bílka. Moc obsáhlých rozhovorů obvykle nedávám a my jsme rádi, že si na nás našel čas a že můžeme otisknout hned tři strany s jeho postřehy ze života trenéra i hráče na špičkové výkonnostní úrovni.

Přestože sbíráme kladné ohlasy na náš magazín a moc si jich ceníme, nechceme usnout na vavřínech a snažíme se časopis posunout dál. Možná jste již zaznamenali, že je o něco obsáhlejší. Ano, máme o čtyři strany více a v jednání je další rozšíření. K tomu všemu se od dalšího čísla zvýšil i počet lidí, kteří se na Speciálu budou podílet. Určitě vám nemusím představovat Lukáše Příbyla, bývalého ředitele Bohemians 1905. Pevně věřím, že právě jeho poznatky ze světa fotbalu pomohou časopisu přinášet zase o něco víc než dosud.

Co konkrétně zamýšlíme? Výhledově bychom rádi na stránkách Pražského fotbalového speciálu dali prostor k pohledu (staro)nových regionálních politiků a zastupitelů na sport a fotbal jako takový, co z titulu své funkce již pro fotbal udělali a co hodlají v novém volebním období učinit. Rovněž bychom chtěli dát prostor i dalším lidem, kteří fotbal z nejrůznějších úrovní ovlivňují nebo by ovlivňovat mohli, aby nám objasnili svůj pohled na činnost PFS.

Rád bych vás touto cestou rovněž požádal o náměty jak rozšířit distribuci našeho magazínu, protože pouze pokud se dostane do rukou co největšího počtu lidí, tak splní svůj cíl.

Jak jsem již několikrát zmínil, chci vrátit Pražskému fotbalovému svazu prestiž a lidem, kteří v něm působí, úctu, kterou si za svou práci zaslouží a které se jim dle mého názoru nedostává. A já jsem přesvědčený, že Pražský fotbalový speciál nám v tomto může velmi pomoci.

Přeji klidnou zimní přestávku!

Ing. Dušan Svoboda
předseda PFS

ZAÍMAVOST STR. 5
PENALTOVÝ DÉMON Z HÁJŮ

HISTORIE STR. 8
DUKLA: Z I. A TRÍDY MEZI ELITU?

STADION STR. 9
UNION VRŠOVICE

TRÉNINK STR. 10 - 11
3. DÍL OBLÍBENÉHO SERIÁLU

MLÁDEŽ STR. 14 - 15
FORTUNA PODPORUJE MLÁDEŽ

TRÁVNÍK STR. 15
PÉČE O HRŠTÉ V LISTOPADU

MIX I. STR. 16 - 17
PRAŽÁCI A VYŠŠÍ SOUTÉŽE (ČFL A DIVIZE)

MIX II. STR. 18
CO AKTUÁLNÍHO SE DĚJE V PRAŽSKÝCH KLUBECH?

POD PALBOU STR. 19
ROZHODČÍ VOJTĚCH SEVERÝN
ODPOVÍDÁ ČTENÁŘŮM

FOTOSOUTĚŽ STR. 20
DALŠÍ VÝHERCI SE MOHOU TĚŠIT NA CENY!

Pražský fotbalový speciál

Ročník I – listopad. Vydává: Pražský fotbalový svaz (PFS), Pod Děkanou 82, 140 21 Praha 4. Kontakt: 261 215 368, 261 210 760, pfs@fotbalpraha.cz. Redakce – editor: Lukáš Vrkoč. Spolupracovníci: Radim Trusina (texty), Ondřej Hanuš (foto), Pavel Slavíček (foto), Soňa Charvátová (korektury), Jiří Formánek, Karel Horčík. Grafická úprava, tisk: PRESCO GROUP, a.s., Máchova 21, 120 00 Praha 2. Náklad: 1500 ks.

Foto na obálce: Jan Tauber

Reprezentace zaměstnává Bílka na plný úvazek.

Málokdo ví, že jste s trenérskou kariérou začínal na Hájích. Kdy to bylo a jak na první chvíli na lavičce vzpomínáte?

V době, kdy jsem ještě působil jako hráč v Teplicích, můj syn chodil na Háje a při té příležitosti jsem jeho tým trénoval. Nebyl jsem ale hlavní kouč, spíš jsem jen pomáhal, když byl čas. Ale je pravda, že moje trenérská kariéra začala u žáků na Hájích.

Museli vás tenkrát hodně přemlouvat, abyste se vůbec do výpomoci ještě jako profesionální hráč pustil?

Vůbec ne! Míša jeden čas na Háje chodil, pak chvíli ne, abychom se tam zase vraceli. Ve chvíli, kdy jsem se ptal, zda by ho vzali zpátky, požádali mě o pomoc a já souhlasil.

Byla právě pozice trenéra tým, co jste tehdy plánoval po skončení aktivní kariéry?

Ve chvílích, kdy jsem ještě hrál, určitě jsem nepřemýšlel, že bych chtěl být trenérem. Když jsem v pětatřiceti letech končil, měl jsem spoustu zdravotních problémů a fotbalu plné zuby. Říkal jsem si dokonce, že nebudu chtít jít trénovat, ale už čtrnáct dnů poté, co jsem přestal, začal mi fotbal chybět a já se vrhnul na trenérskou dráhu.

Čtrnáct dnů není mnoho...

Zdravotních problémů byla strašná spousta, takže jsem si chtěl dát od všeho pauzu, jenže jak jsem byl doma ty dva týdny, fotbal opravdu začal chybět. Odmalicka do pětatřiceti let jsem byl v jeho kolotoči!

BEZ FOTBALU VYDRŽEL I 4 DNŮ

REPREZENTAČNÍ KOUČ A HRÁČ ÚJEZDU PRAHA 4 MICHAL BÍLEK

Za krátkou dobu na lavičce české fotbalové reprezentace sklidil MICHAL BÍLEK dost kritiky a sem tam i nějakou chválu. V médiích rozebíral zápasy národního týmu do detailů. Pražskému fotbalovému speciálu však kývl na rozhovor, který se jeho aktuální role dotýká jen okrajově. Zato se ale věnuje i vztahu k pražským klubům. „Přestože je mi pětatřicet, mám opotřebované klouby, bolí mě kolena i kotníky a píchá mě ve svalch, tak jakmile se dám trochu dohromady, jdu hrát,“ říká k aktivnímu působení v áčku i béčku Újezdu Praha 4.

S čím jste počítal, že byste mohl dělat?

Plánoval jsem, že u fotbalu v nějaké roli zůstanu, ale na konci kariéry jsem fakt měl všeho plné zuby a hned nepřemýšlel, co bude dál.

Považoval jste práci s mládeží jako ideální odrazový můstek k budoucí kariéře kouče?

Mě to u žáků i u dorostu hrozně bavilo a k trénování jsem rychle přičichnul! A také jsem vedl svého kluka,

na něhož jsem byl o mnoho přísnější než na ostatní.

Syn Michal se ale nepotatil a profesionální fotbalista se z něj nestal. Mrzelo vás to hodně?

Nemrzelo. Mám radost i z toho, že u fotbalu zůstal alespoň na výkonnostní úrovni a kope se mnou za Újezd. Nebylo vůbec podstatné, jestli bude mít velkou kariéru, nebo ne. Mnohem důležitější pro mě je, že studuje vysokou školu.

Dotáhl to do světa velkého fotbalu alespoň nějaký jiný hráč z těch, které jste na začátku kariéry vedl?

Byl tam Petr Jablonský, který hrál ve Slavii a nyní působí v Jablonci. Toho jsem na Hájích chvíli trénoval. Myslím, že nějaké dva roky jsme spolu pracovali.

Po malých zkušenostech na lavičce a jen chvíli po ukončení kariéry jste se v roce 2001 překvapivě rychle ocitl v roli kouče prvoligové

Trenérem zprvu být nechtěl...

...ale teď si práci užívá.

ho týmu Teplic. Jak k tomu došlo?

V tu dobu jsem teprve studoval profílencí a nepočítal s tím, že by mohla přijít nějaká nabídka. Jenže Teplice, kde jsem naposledy hrál, neměly vý-

Trénoval tam Josef Pešice, a když končil, zeptal se mě, jestli bych tam nechtěl jít místo něj. A jelikož už jsem nepokračoval v Teplicích a z dob kariéry znal trochu španělštinu, řekl jsem si

„Když jsem v pětáctiletí končil, měl jsem spoustu zdravotních problémů a fotbalu plné zuby.“

sledky a mě oslovil Franta Hrdlička, jestli bych tam nešel. To opravdu nebylo na velké přemýšlení, a tak jsem nabídku vzal.

Cítil jste velký rozdíl oproti vedení dětí?

Pro mě to nebyl zase takový skok, protože jsem tam donedávna působil jako hráč, takže nešlo o něco, s čím bych si nevěděl rady. Je sice pravda, že toto první angažmá nedopadlo úplně nejlíp, ale byla to velká zkušenost.

Neměl jste tehdy problém s resempektem, když měli teplejší hráči na lavičce kamaráda, čehož se dalo snadno zneužít?

Myslím si, že už jako hráč jsem měl u kolegů v Teplicích respekt, a to přetrvávalo i poté, kdy už jsem byl trenérem. Je fakt, že s řadou hráčů jsem ještě působil na hřišti, ale nikdo neměl úlevy. Vzájemný vztah se musel rychle změnit, na jedinou jsem hráčům musel říkat nepříjemné věci místo společného chování na pivo. Byla to specifická situace, ale nic nezvládnutelného.

Trenérská kariéra vás záhy zanesla do Kostariky. Kdo stál za tímto exotickým angažmá?

proč ne, aspoň se zdokonalím v jazyku a získám další zkušenosti. Byli jsme tam i s rodinou půl roku a šťace to nebyla špatná, vždyť šlo napůl o trénování a napůl o dovolenou.

Prosím?

Podívali jsme se do jiné země, setkali se s jinou mentalitou a jinými lidmi. Tolik z hlediska soukromého. To fotbalové bylo také zajímavé. Přesvědčil

Kostaričany, aby pracovali a ještě byli dochvilní, to dá práci. Ani s jednou činností si netykali. Hráli jsme třeba přípravný zápas, měli sraz v půl dvanácté a čtvrt hodiny po něm byli na místě dva hráči. Dostat do nich, aby chodili včas, vážně nebylo jednoduché, ale nakonec se to povedlo...

Vy sám si na dochvilnost v životě potrpíte?

Jednoznačně ano! Radši všude přijdu o pět minut dřív než o minutu později.

Přes angažmá u juniorských reprezentací a působení v první lize u nás i na Slovensku jste se dostal k aktuálnímu horkému křeslu na lavičce národního A-týmu. Na otázky spojené s ním odpovídáte donekonečna, mě ale zajímá jen jediná. Postoupí ČR na mistrovství Evropy?

(směje se) Měli jsme plán, že v úvodu musíme naplno bodovat se všemi třemi soupeři, a bohužel se nám to nepovedlo s Litvou. Pak jsme se zvedli a už míříme za cílem dostat se na šampionát. Cokoliv jiného by bylo velké zklamání.

Jak vůbec vypadá pracovní náplň reprezentačního trenéra v běžný den nebo týden?

Stručně řečeno je to zejména záležitost sledování hráčů širšího kádru. Chceme být informováni o všem – o zdravotním stavu, o tom, kolik toho kdo odehrál a jak. Máme proto nahrané spousty zápasů, které sleduji na videu, o víkendech samozřejmě chodím hodně po fotbalech u nás, a když je potřeba, tak i v zahraničí. Jindy zase komunikuji se samotnými hráči a zajímám se, jestli nemají nějaké problémy a tak. ▶

Kdo je Michal Bílek

Pětačtyřicetiletý současný kouč reprezentace České republiky působil jako hráč nejdéle ve Spartě Praha, ale stihl si vyzkoušet i zahraniční angažmá v Betisu Sevilla. V roce 1989 se dokonce stal československým Fotbalistou roku. Velkou trenérskou dráhu zahájil v Teplicích, kde necelý rok předtím ukončil aktivní hráčskou kariéru. Vyzkoušel si angažmá v kostarickém Cartaginés, a než nastoupil k národnímu týmu, vedl postupně český výběr do 18 a 19 let, Blšany, Plzeň, Spartu a na Slovensku Ružomberok. Je ženatý (manželka Helena) a má dvě děti (syn Michal a dcera Veronika).

Michal Bílek

Foto: Jan Tauber

Pozice u národního týmu je pro každého trenéra vrcholem.

V programu si občas najdete i čas na zápasy v pražských soutěžích, konkrétně na působení v pozici hráče Újezdu Praha 4. Jak toto povyražení berete?

Kdybych neměl pohyb, strašně by mi chyběl. V Újezdě vyrostl krásný areál s umělou trávou, na níž se dá hrát ideálně celý rok a navíc je jen kousek od místa, kde bydlím. Tak jsme tam před více než rokem s klukem začali hrát. Přestože je mi pětadvacet, mám opotřebované klouby, bolí mě kolena

fotbalově na soupeře i úroveň soutěže pořád ještě stačím.

A co tělo po zápase?

Většinou jsem v pohodě, protože na jakoukoliv bolest jsem zvyklý už pořádně dlouho. Kolena i kotníky sice cítím, ale druhý nebo třetí den po utkání jsem zase v pohodě. Vždycky, když dohraji zápas a přežiji ho ve zdraví, jsem spokojený.

Co říká okolí na vaši účast v zápasech?

Nic negativního jsem zatím nepocí-

a lidé v týmu mi naprosto vyhovují!

Dokážou být horší nerudní dědkové za klandrem, nebo kritičtí novináři po prohře s Litvou v kvalifikaci ME?

S pravou kritikou od dědků jsem se opravdu zatím moc nesetkal a vše je v pohodě. Kdyby mě někdo hodně otravoval, fotbal bych už asi nehrál, takže nemůžu srovnávat. No a co se týká reprezentace, je nutné s kritikou počítat v případech, kdy se prohraje. Nic příjemného to samozřejmě není, ale v případě Litvy jsme se ke třem bodům nedostali vlastními chybami.

Jak zaháníte myšlenky na články, v nichž se vám vytýká, co jste měl dělat jinak, a spekuluje, zda u národního týmu skončíte, nebo ne?

Kdybych si to nějakým způsobem bral a média četl, dostanu se do pořádných psychických problémů, a to já nechci. Zápas si rozebírám sám nebo o něm komunikuji s nejbližšími spolupracovníky, s nimiž hledáme možnosti, jak tým zvednout, jako po Litvě. Kritiku si k tělu neberu a ve chvílích, kdy se

na mě valí, noviny raději nečtu. Proč? Protože někdy není kritika konstruktivní a články zacházejí až do osobní roviny a urážek, což by mě dostalo až zbytečně moc dolů.

Asi je zbytečné psát, kdo vás do stavá ze situací, kdy si zlostný článek přečtete...

Samozřejmě že mě vždycky podrží rodina. Ale i kamarádi, kteří třeba přijdou s pozitivní zprávou.

Co vůbec děláte, když máte úplné volno, to znamená neblíží se reprezentační akce a v sezoně je pauza?

Vždycky je třeba sledovat hráče a alespoň přemýšlet, koho dalšího třeba povolát. Prosinec asi bude volnější, ale fotbal ani tak nevypustím z hlavy. Ono všechno stejně zase rychle uteče, vždyť třeba západoevropské soutěže se budou hrát pořád. Jakmile je ale delší pauza, chodím hrát tenis, který mě moc baví. Ovšem spíš už jen čtyřhra, protože dvouhra je moc o běhání. Teď začala navíc hrát trochu i manželka, tak chodíme mydlit spolu a snažím se jí pomáhat...
Lukáš Vrkoč

„Někdy není kritika konstruktivní a články zacházejí až do osobní roviny a urážek.“

i kotníky a píchá mě ve svalech, tak jakmile se dám trochu dohromady, jdu hrát. Strašně mě to baví a mám z fotbalu radost. Patřím sice do béčka, ale občas jdu i za áčko, když jich není dost.

Vzniklo i toto angažmá podobnou náhodou jako kdysi trénování na Hájích?

Když jsem skončil aktivní kariéru, chvíli jsem nastupoval právě za Háje, ale utrl jsem si křížový vaz a měl dlouhou pauzu. Teď vznikl v Újezdě nový areál, vede to tam můj kamarád a mužstvo trénuje Milan Škoda, s nímž jsem hrával za jednadvacítku.

Jak se vám daří herně?

Když jdu hrát za áčko, jsem v týmu nejstarší a hraju proti klukům, kterým je pětadvacet. Logicky na mě nemám pohybové nároky, ale myslím si, že

til. Nesetkal jsem se s tím, že by proti mně někdo vystartoval a tvrdě do mě zajel.

Ani diváci za zábradlím na vás nepokřikují?

Trénuji fotbalovou reprezentaci a tu každý rozebírá a ruku v ruce s tím i moji osobu, a tak sem tam během zápasu nějaké poznámky zaznamenám a tedy na mě jsou. Nejde ale přímo vnímat, co lidé říkají, a tak se s vámi ani nepodělím o nic vtipného. (směje se)

Nebudete náhodou z Újezdu dělat druhé Chabry, kde působí řada bývalých reprezentantů?

Ne, to ne. Mně se líbí atmosféra u nás, kde lidé hrají fotbal jen pro to, aby udělali něco pro zdraví.

Ani vás tam nelákali?

Kdepak, a ani bych tam nešel. Vždyť jsem teď kousek od baráku, kde bydlím,

Pohledem trenéra Milana Škody

U Miši Bilka je to o tom, že přijde, když má čas. Na hřišti je strašně znát, uklidní hru. Jenže on je chabrus na svaly. Zabere a hned ho někde píchne. Ve druhé třídě za nás odehrál asi osm zápasů, teď naskočil v posledním zápase na druhou půli a já tvrdím, že má na výhře velkou záslu-

hu. Dal tomu rád. A že trénuju nejvýše postaveného kouče v zemi? Tohle vůbec neřeším. Oba jsme si něčím prošli, jsme s Mišou kamarádi, známe se už z reprezentace do 21 let, vůbec se o tom nebavíme. On mi do toho absolutně nezasahuje.
(tru)

Kdepak, zblázna si na Tlustého soupeři nepřijdou...

PENALTOVÝ DÉMON

BRANKÁŘ HÁJŮ MARTIN TLUSTÝ ZLIKVIDOVAL SEDM POKUTOVÝCH KOPŮ V ŘADĚ!

Jednu jistotu mají v poslední době fotbalisté Hájů: vůbec neinkasují z pokutových kopů. Jejich brankář MARTIN TLUSTÝ drží výtečnou sérii sedmi penalt v řadě, které proti němu střelci soupeřů nedokázali proměnit. „V té sérii jsou dvě penalty ze zimního turnaje, ty nepočítám, ale v přeboru jich je pět v řadě,“ vypočítává penaltový démon Tlustý, který kromě toho, že dokáže pokutové kopy likvidovat, sám je na Hájích také úspěšně zahrává.

Zličín, Aritma, Libuš, Cholutice a Loko Vltavín B. Tyhle celky Tlustý bez váhání vyjmenuje, když si má vzpomenout, proti kterým protivníkům při chytání penalt uspěl. Pět pokutových kopů v mistrovských zápasech a žádný gól, to je fantastická bilance, kterou se může chlubit málokdo. „Něberu to jako nějaké umění, spíš štěstí,“ říká skromně Tlustý. „Abych chytil penaltu, musí se sejít několik faktorů dohromady. Hráč musí zvolit ke střele stranu, kam skočím, a ještě to kopnout tak, aby se míč dal chytit. I když dobře tipnu stranu, tak nemám šanci na balon dosáhnout, když je střela razantní a umístěná. Spíš je to o těch střelcích. Každý gólman totiž vybere jednu stranu, a buď ho to trefí, nebo ne.“

V sérii sedmi penalt byla jen jed-

na, ta z utkání s Libuší, která nešla na branku. Jinak jich Tlustý šest vyrazil. I podle toho se dá říct, že penalta nařízená proti Hájům není pro soupeře žádná výhoda. Spíš to může tým psychicky nalomit. „Možná se to teď tak dá říct, ale já penalty většinou vyrazím, takže mi ještě musí pomoci kluci tím, že poctivě dobíhají,“ usmívá se Tlustý.

Bez receptu

Žádný speciální recept jak vychytat protihráče nemá. „Někteří gólmani možná čekají na nějaký pohyb střelce, ale já prostě tipuji stranu. Něco se dá vyčíst podle postavení nohy, gólman už tak trochu vycítí, kam by to mohlo jít. Čím je brankář starší, tím je zkušenější a měl by mít v tomhle směru lepší

odhad,“ tvrdí 23letý gólman.

Hodně dělá i sebevědomí. To se s každou chycenou penaltou logicky zvyšuje. „Na penalty si teď docela věřím, pro sebevědomí brankáře je to dobrá věc. Už si ale říkám, že ta série musí jednou skončit. I když udělat třeba deset penalt v řadě, to je hodně lákavé, ale asi nereálné. S každou další penaltou se bojím, že padne gól. Zatím to tak není a užívám si to. Nejhezčí moment je těsně potom, co penaltu chytím. To bývám plný adrenalinu.“

To, že je na likvidování pokutových kopů nejlepším brankářem v přeboru, ale možná není tak překvapivé. Na tréninku Hájů se totiž penalty kopou poměrně často. A Tlustý má od trenéra Slabého privilegium, že právě on určuje z týmu nejlepšího střelce

Háje mají v brance démona!

pokutovým kopů, který pak jde první na řadu i v zápase. A v poslední době nemá těžkou volbu – penalty chytá i kope sám.

V této sezoně zatím jednou proměnil, bezpečně pokutové kopy dával i v minulé sezoně. „Když bude další penalta, půjdu zase,“ má jasno. „To, že penalty trénujeme, mi hodně pomáhá. Jak při chytání, tak když mám jít kopat.“

Chytání je lehčí

Sám tedy může velmi dobře porovnávat obě role, jak střelce, tak brankáře. Když si má vybrat, kdo má při penaltě lehčí pozici, jasně volí roli gólmana. „Chytat penalty je lehčí. Brankář nemá co ztratit, je uvolněný, jde do toho s čistou hlavou, protože když dostane gól, nic se nestane, většina lidí to stejně očekává. To útočník je nervózní, i já jsem nervóznější, když jdu kopat, než když stojím v bráně.“

I když už v přeboru chytá několik let, penaltové exekutory ještě nemá přečtené. Některé hráče, proti kterým uspěl, si pamatuje, ale statistiky, kam střílejí, jak to dělá třeba jablonecký brankář Michal Špit, si nevede. „On to má lehčí. Liga je v televizi, informace jsou dostupné. Kdybych si chtěl dělat takovou statistiku v přeboru, musel bych objíždět všechny zápasy, nebo aspoň obvolávat funkcionáře. Na téhle úrovni to nejde praktikovat,“ říká Tlustý.

I bez toho je ale v téhle disciplíně hodně úspěšný. Díky penaltám patří k nejznámějším brankářům v nejvyšší pražské soutěži. V jeho kariéře se zatím téměř všechno točí kolem penalt. „Sice to vypadá, že jsem jinak úplně marnej, ale nevádí mi to. Je asi nereálné, abychom na Hájích udělali nějakou šňůru zápasů s nulou, tak mám aspoň ty penalty,“ směje se Tlustý, o kterém se díky jeho umu při likvidování střel ze vzdálenosti 11 metrů možná už mluví i mezi funkcionáři ve vyšších soutěžích. „Že by mi penalt pomohly k nějakému angažmá? To si nemyslím. Ani si nedokážu představit, že bych měl z Hájů odejít. Jsem tady od šesti let, mám to kousek od baráku, ale kdyby mě někdo oslovil, určitě bych o tom přemýšlel.“ Zatím se tak nestalo...
Radim Trusina

Podobnou „kosu“ může hráč nyní 1x za zápas použít.

Žluté karty slouží jen jako varování, trest za ně nehrozí.

PŘEBOR

Před rokem sepsali pražští rozhodčí otevřený dopis, ve kterém vystoupili proti zrušení počítání žlutých karet v přeboru. Fotbalová vláda v hlavním městě ovšem vyslyšela většinový názor klubů, které už léta žádaly, aby se karty v této ryze amatérské soutěži nepočítaly.

To se rozhodčím stále moc nezdá. Proti je i Ondřej Berka, který společně s dalším sudím Miroslavem Havlem otevřený dopis sepsal. „Můj názor, že by se žluté karty měly v přeboru dál počítat, pořád platí. Do dnešní doby jsem neslyšel pádný argument, abych ho změnil,“ říká Berka. „Zrušení počítání karet má celou řadu nevýhod. Souhrnně byly prezentovány v otevřeném dopise výkonnému výboru Pražského fotbalového svazu. Celkově bych řekl, že zrušení nepříspěvá ke kultivování fotbalu v Praze.“

Zcela opačný pohled na věc má ale řada hráčů. Například Petr Hurych, záložník Uhelných skladů, patřil v posledních sezonách k nejtrestanějším mužům soutěže. Za dva roky byl žlutou kartou napomínán celkem 20x, což ho v součtu připravilo o devět zápasů, kdy nuceně odpočíval. „Zrušení žlutých karet jsem přivítal stejně jako spousta jiných kluků. Jsme amatéři, v divizi se karty nepočítají, v I. A třídě taky ne, tak nevím, proč by se měly počítat v přeboru,“ říká Hurych. „Kádry týmů nejsou zase tak široké. Do toho se musí započítat zranění, pracovní povinnosti, a pak měli trenéři problémy, aby dali

PŘIJDOU ROZHODČÍ O AUTORITU?

V PŘEBORU SE UŽ NESČÍTÁJÍ ŽLUTÉ KARTY

Hráči a funkcionáři klubů se radují, rozhodčí jsou proti. Od nové sezony se už ve fotbalovém přeboru Prahy nesčítají žluté karty, jak tomu bývalo dřív. To před každým víkendem na internetu visel seznam hříšníků, kteří měli volno, pokud se dostali na počet 4, 8 nebo 12 karet. Trenéři si teď už nemůžou stěžovat, že se jim „vyžlutili“ fotbalisté a nemají tak koho postavit. Rozhodčí se na druhou stranu bojí, že se sníží jejich autorita a význam žluté karty. Jaká pozitiva a negativa přináší tento krok?

na zápas dohromady jedenáct hráčů. Na Uhelkách nemáme béčko a občas to byl problém.“

Výhoda? Odpadá administrativa

Pro kluby i hráče je nový systém výhodný. To Berka moc pozitivně nevidí. „Nemyslím si, že bych na tomto kroku našel nějaké výhody týkající se přímo dění na hřišti. Spíš odpadá administrativa s tím spojená,“ myslí si Berka.

On i další rozhodčí se před zavedením novinky obávali, že zrušení počítání karet povede k ostřejším zákro-

kům, jelikož si teď fotbalisté můžou dovolit dostat žlutou kartu v každém zápase a nic se neděje. Bez možného trestu také můžou přibýt nesportovní projevy hráčů či zdržování v závěrečných zápasech. „To je pravda, ale je to asi jediné mínus,“ uznává Hurych. „Hodně lidí mělo obavy, aby to v přeboru nebyla řezničina, což se nepotvrdilo. Nemyslím si, že by se teď hrálo víc tvrdě. Dokonce bych řekl, že žlutých karet je méně než v minulosti,“ dodává dále.

„Přístup hráčů v pražských soutěžích, kterým nehrozí trest za žluté karty, je diametrálně odlišný, než

kdyby se karty počítaly,“ má jasno Berka, který mezitím povýšil do divize. „Podle mých nynějších zkušeností musím konstatovat, že počet žlutých karet, které jsem v utkáních divize udělil, je několikrát menší než v přeboru.“

Slopku dostal každý

Ale ani v přeboru se teď žádná „jatká“ nekonají. V průměru zatím rozhodčí udělili tři žluté karty na jeden zápas, což je velice slušné číslo. Nejspíš se všeobecně očekávalo, že karet bude víc. Nejtrestanější hráči mají teď, s blížícím se koncem podzi-

mu, na kontě pět žlutých karet. Podle předchozích pravidel už by jedno kolo vynechali, teď hrají dál.

„V téhle soutěži občas hráč nestíhá, tak si vypomůže faulem. Nejsme liga, v přeboru se logicky fauluje víc. Pokud hraje někdo zákeřně, tak by měl být vyloučený, což je v pořádku, ale stávalo se, že rozhodčí dávali karty za každou blbost. Pak hráč stojí, i když to není žádný neurvalec nebo řečník. Nasčítá se to rychle. Za třicet kol přeboru udělá minimálně čtyři žluté karty a jednu stopku snad každý,“ myslí si Hurych. „Ted' slouží žluté karty k tomu, k čemu mají. Je to varování, že při příštím prohřešku přijde červená. Já dostávám karet hodně, hlavně proto, že ve střední záloze podstupuji spoustu soubojů, nejsem ale žádný zákeřný hráč. Rozhodčí mě trestají za fauly, což je v pořádku, ale několikrát jsem cítil i velkou křivdu. Dostal jsem žlutou kartu za nic, a to byla hrozná bezmoc. Stalo se mi, že za mnou po jednom zápase rozhodčí přišel a omlouval se, že mi dal kartu asi neprávem. Jenže byla moje čtvrtá a já pak chyběl v důležitém zápase.“

Podle Berky tento krok ale snižuje autoritu rozhodčích a obecný význam žlutých karet. „Hráči nemají takové zábrany ke konci utkání zdržovat nebo protestovat proti výkonu rozhodčích,

když jim nehrozí do budoucna nějaký kumulativní trest, z čehož mnohdy vyplývají i zbytečně vyhrčené konce utkání,“ tvrdí. „Myslím, že nastal určitý pokles respektu vůči rozhodčím, na chování známých hráčských firem se to projevuje.“

Co s tím?

Nic nenavrhává tomu, že by se v tomhle směru mělo do budoucna něco měnit. „Doufám, že to tak zůstane i nadále. Přebor se nezvrhne do nějakých hrůzných zákroků, soutěž tím podle mého vůbec neutrpěla, spíš naopak,“ říká Hurych.

To skupina rozhodčích chce i nadále hájit svůj názor a prosadit opětovné počítání karet. „Všeobecně si myslím, že mezi rozhodčími panuje podobný názor, jako mám já. Už jenom díky tomu, že dřívější otevřený dopis byl iniciován a podepsán drtivou většinou přeborových rozhodčích a částí rozhodčích z I. A třídy. Například ve třetí lize se žluté karty počítají. A vzhledem k tomu, že občas vidím i nižší pražské soutěže, byl bych pro počítání ve všech soutěžích mužů a přeboru dorostu. Jednotlivé žluté karty totiž pro hráče nic neznamenají a podle toho to pak občas i vypadá,“ vadí Berkovi. **Raďm Trusina**

Červená karta je neoddiskutovatelná.

OČIMA JIŘÍHO ULRICHA

PŘEDSEDY KOMISE ROZHODČÍCH PFS

„Počítání žlutých karet má svůj nezpochybnitelný smysl. Počítají se na mistrovství světa, Evropy i ve všech evropských soutěžích. Toto opatření posiluje autoritu osobního trestu i rozhodčích, zároveň také posiluje vědomí odpovědnosti každého hráče za své chování, má pozitivní vliv na čistotu hry. Proto ho považuji za žádoucí. Karty se v přeboru nepočítají od této sezony, proto by bylo předčasné tuto změnu hodnotit. Když už se k tomuto opatření přistoupilo, je třeba mu dát určitý prostor, aby samo potvrdilo, či vyvrátilo, svoje opodstatnění. Okamžitou reakcí rozhodčích byl jejich názor vyjádřený v dopise adresovaném VV PFS. Je třeba říci, že to byl názor veskrze negativní. Pražský fotbalový svaz je ale demokratický orgán, který v procesu řízení pražských soutěží uplatňuje nejen názor svůj, ale respektuje rovněž názor klubů, jež řídí. A jejich převažujícím přáním bylo od počítání žlutých karet ustoupit. Hodně se mluví o tom, jestli tímto krokem nebude ohrožena autorita rozhodčích – ta naštěstí není odkázána pouze na osobní tresty. Autoritu si každý rozhodčí buduje sám, a to nejen v rámci jednoho určitého

utkání, ale v celé své kariéře. Žlutá karta pozbývá tímto opatřením pouze sportovně-technickou část svého významu. Její pravidlový smysl se nijak nemění. Každému hráči hrozí nadále udělení druhé žluté karty a tím vyloučení. V žádném případě si ale nemyslím, že by teď rozhodčí měli být při udělování žlutých karet přísnější. Pravidla jsou jen jedna a jejich aplikace se nemůže měnit v závislosti na sportovně-technických opatřeních svazu. Opakují, že na seriózní hodnocení je skutečně příliš brzy. Do tuhého půjde až na jaře. Toto opatření bude po skončení probíhajícího soutěžního ročníku důsledně vyhodnoceno, včetně statistiky celkového počtu udělených žlutých karet. Teprve tyto výsledky budou základem pro budoucí rozhodování, jestli se karty dál nebudou počítat. Já osobně neočekávám, že se po jednom roce situace vrátí do původní polohy. To by negativní důsledky tohoto opatření musely být opravdu hodně konkrétní. Když mám ale vyjádřit svůj názor, zavedl bych počítání karet ve všech soutěžích. Pro posílení disciplíny a čistoty hry je vhodné využívat každý dostupný prostředek.“

Co také zaznělo v otevřeném dopise

■ Přebor je amatérská soutěž, při které si hráči musejí plnit své povinnosti v zaměstnání a fotbal mají pouze jako koníček, což je pravda. Na druhé straně jsou však řády a pravidla fotbalu stejné jak pro profesionály, tak pro amatéry. Musejí se jimi řídit fotbalisté na všech úrovních, a jestliže se proti nim proviní, mají být potrestáni. A dopouští-li se hráč opakovaně přestupků na hrací ploše, za které je trestán ŽK, neměl by se vymlouvat na to, že je amatér. Měl by nést za přestupky odpovědnost.

■ Naše zkušenosti z praxe při rozhodování utkání v soutěži pražského přeboru mužů jednoznačně hovoří ve správnost systému kumulace ŽK a následného udělování trestů. Hráči vědomi si hrozby možného disciplinárního potrestání jednají na hrací ploše s daleko větší rozvahou nad svým jednáním, jednak po stránce přímého souboje o míč, jednak po stránce svého vystupování vůči ostatním osobám na hřišti a chování všeobecně.

■ Dalším argumentem pro zrušení počítání byla nejednotnost v udělování ŽK rozhodčími. Tento fakt je naprosto přesný. Avšak i z pozice laika musí být zřejmé, že každé utkání má jiný charakter po strán-

ce bojovnosti a agresivity hráčů. Vždyť i sami trenéři udílejí hráčům odlišné pokyny pro každé utkání v závislosti na stylu hry soupeře, povrchu a rozměrech hrací plochy. Je tedy zřejmé, že i rozhodčí musejí ke každému utkání přistoupit velmi individuálně a řídit jej v určitém trendu přiměřeně okolnostem utkání. Stejně rozhodčí postupuje pak i při vyhodnocování veškerých soubojů na hrací ploše.

■ Je pravdou, že se rozhodčí při udělování osobních trestů dopouštějí chyb. Z praxe se však domníváme, že se ve většině případů jedná spíše o chybu ve prospěch provinivších se hráčů. V naprosto drtivě většině rozhodčí v utkání spíše ŽK nesprávně neudělí, než že by docházelo k chybnému udělování ŽK.

■ Rušit kumulaci ŽK jenom kvůli chybným rozhodnutím rozhodčích by pak mohl být krok pro zrušení například nařizování pokutových kopů ze stejného důvodu.

■ Dokud se na hřištích pražského přeboru mužů budou pohybovat hráči, kteří jsou napomínání neustále, ať již za své chování, nebo za způsob hry, myslíme si, že by ke kumulaci ŽK mělo minimálně na této úrovni docházet. Spíše než rušení tohoto opatření by stálo za úvahy jeho rozšíření do ostatních soutěží.

Je čas přehodit výhybku. Nejen do nekonečna připomínat zisk jedenácti mistrovských titulů, devíti triumfů v domácím poháru (naposledy před dvaceti lety), čtyřikrát Amerického poháru, start v semifinále PMEZ a PVP či individuální ocenění, jako např. Zlatý míč Josefa Masopusta, ale dívat se i do blízké budoucnosti. Už to zase stojí za to.

Není tomu dlouho, kdy otázka či spíš sen o tom, zda Dukla naváže na triumfy let minulých, vyvolávala spíš úsměv na tváři. Byla tudíž nikoliv přirozená, ale naopak irelevantní. Spíš šlo o to, ptát se, zda někdejší pýcha (nejen) armádního sportu vůbec ještě kdy procitne ze stavu klinické smrti.

Etablování

Nejenže procitla, snaží se už vyškřábat z podpalubí našeho fotbalu na palubu hlavní. A kdo ví, jednou možná až na kapitánský můstek. Činí tak velmi pomalými krůčky, to ale neznamená, že toho nemůže dosáhnout. „*Může se klidně stát, že například za deset let bude Dukla zase mistrem republiky a nejlepším českým klubem,*“ tvrdil bývalý útočník týmu z Julisky i národního týmu Günter Bittengel. To bylo před rokem, krátce předtím, než přenechal svůj trenérský post Luboši Kozlovi a sám převzal funkci sportovního ředitele.

Dukla hraje ve II. lize nepřetržitě už čtvrtou sezonu, to ale není a ani nemůže být soutěž, ve které by se chtěla etablovat dlouhodobě. Cílem je samozřejmě postup. Napoprvé v ročníku 2007/08 se sice jen tak tak zachránila, nakonec díky tomu, že v posledním kole porazila už jistého vítěze II. ligy Bohemians Praha. Klub z Julisky ale už v té době převzali noví majitelé a utvořili vedení okolo podnikatele Martina Lafky.

Přišla spousta posil, hráčů známých jménem. Bylo to znát a předloni na podzim vypadalo hodně nadějně, že se podaří postup. Tým trenéra Bittengela společně se Zenitem Časlav zaskočil všechna zbývající mužstva, na jaře se však neradoval z postupu ani jeden z nich. Časlav ho neakceptovala a Dukla po slabším jaru skončila celkově až pátá. O rok později, tedy vlastně letos na jaře, si o ještě jedno místočko pohoršila. Ročník 2009/10 uzavřela na 6. příčce.

Po období úpadku dnes už zase na Julisce zažívají radost.

DUKLA A BUDOUCNOST? SPOJENÍ TĚCHTO SLOV UŽ ZASE DÁVÁ SMYSL

Dokáže alespoň zčásti navázat na velké úspěchy minulosti? To je přirozená otázka, která se v současnosti nabízí fotbalovému fanouškovi při vyslovení názvu Dukla Praha.

Favorit na postup

Čtrnácté, páté a šesté místo. Na jakém místě skončí Dukla tentokrát? Vyjde to s postupem? „*Konsolidovanou a útočně laděnou Duklu osobně hodně favorizuji na postup,*“ řekl těsně před sezonou trenér Jihlavy Luboš Urban, jenž sám strávil nejlepší část vlastní hráčské kariéry právě na Julisce.

„*Dukla díky své bohaté historii a tradici do první ligy určitě patří. Musí na to však být připravena po všech stránkách, aby měla šanci se mezi elitou také zabydlet,*“ projevil svůj názor trenér Dukly Kozel.

Nejvyšší soutěž se hrála na Julisce naposledy v sezoně 1993/94. A tehdy vlastně Dukla poprvé ve své historii sestoupila. Rovnou až do ČFL. Byla hodně dole a kopl si do ní každý, komu se zachtělo. Například i ministerstvo vnitra s jedním dodnes významným politikem. Strádající klub získal podnikatel Bohumil Ďuričko a pod taktovkou trenéra Ladislava Škorpila Dukla postoupila do finále Poháru ČMFS a především znovu do I. ligy.

Následné stěhování do Příbrami však bylo pro klub fatální, prospělo jen vzestupu fotbalu v tomto středočeském městě, zato Duklu jako takovou téměř zlikvidovalo. Jak by také ne, když zůstala na Julisce pouze mládež a tým dospělých později začínal v městských soutěžích, přeboru a dokonce sestoupil

do I. A třídy. Po návratu do přeboru došlo k fúzi s tehdy druholigovými Jakubčovicemi, takže Dukla se v roce 2007 alespoň touto cestou vrátila do sféry tuzemského profesionálního fotbalu. A možná se už brzy dočkáme jejího velkého comebacku v I. lize. (wyl)

FK Dukla Praha

Založena: 1948

Vývoj názvu klubu: ATK Praha, ÚDA Praha, VTJ Dukla Praha, ASVS Dukla Praha, FC Dukla Praha, FK Dukla Praha, FC Dukla Praha (po fúzi s FC Příbram), FK Dukla Praha (po fúzi s FK Jakubčovice).

Současnost: II. liga

Počet týmů: 17 (dospělí 2, dorost a žáci po 4, příprava 6, internácionálové 1)

Slavná éra 70. let – Nehoda, Viktor, Vízek a další psali slavnou kapitolu Dukly.

STADION

Ani Pražská energetika v přímém sousedství neznamená pro Union příliv financí.

Tam vzadu, to už je areál Slavie.

i areálu se shánějí moc těžce. Kromě Slavie sousedí Union i s ředitelstvím natolik prosperující firmy, jakou je Pražská energetika, přesto žádného sponzora nemá.

Bez podpory

„Jsmě skromnější oddíl,“ připomíná trenér A-týmu Přemysl Renský. „Ale vychováváme na tomhle hřišti spoustu mládeže. Na to, jakou má plocha zátěž, je povrch ještě dobrý. Jednoznačně nám však tady chybí umělka,“ stýská si.

„Nedaří se nám ji vybudovat, na ni bychom potřebovali asi tak šest milionů. Na malém hřišti přitom uměle osvětlení už je. Radnice Prahy 10 nám nic nedá, nikdy jsme od ní nic neviděli. Pokud někoho žádáme, tak Magistrát hlavního města Prahy, ale nestačí to. Žijeme z toho, co nám kdo dá, moc toho není. Sami proto můžeme zaplatit jen správcem hřiště a paní kantýnskou,“ prozrazuje Bellada.

Správcem hřiště je nejstarší hráč mužstva, jednačtyřicetiletý obránce Jaromír Tomaides. Kromě toho je i trenérem staršího dorostu Unionu. Jeho syn ale míří zjevně výš, v současnosti je v jednom z žákovských týmů Sparty.

Jedině díky srdcařům, jakými jsou Bellada, Tomaides, sekretář Fišer a další, Union nezmizel z fotbalové mapy Prahy. Všichni mají svoje civilní zaměstnání, například Bellada je automechanikem a Tomaides taxikářem. „Jezdím vždy dopoledne, odpoledne jsem už na stadionu. Buď trénuji, nebo se starám o hřiště. A nejen o ně, o vše, co je v areálu venku. Správcování mám až od letošního léta, nikdo mě do toho nezaučoval, jsem samouk. Není to nic složitého a někdo to tady

dělat prostě musí. Nikdo jiný nechtěl,“ vyznává se Tomaides.

V areálu se nedá trénovat jinde než na hlavním travnatém hřišti, vystřídá se zde celkem deset týmů: muži a spolu s nimi devět mládežnických celků. Klub má zhruba 250 členů, z toho dvě stovky dětí. B-tým muži nemají, jeho zrod je jen v rovině teorie.

Létající talíře

Stejně jako Bellada je i Tomaides vyučeným automechanikem, proto malá mechanizace na údržbu hřiště není jeho nepřitelem. „Sekačky a ostatní přístroje na údržbu, to mi nedělá problém. V sezoně, kdy tráva roste, sekám tak jednou za tři dny. Tráva si tu při zdejším zatížení neodpočine. Pravda, hřiště není zrovna dokonale rovné, chtělo by dosypat. To by znamenalo na nějaký čas ho odstavit a udělat i úpravu podloží,“ říká Tomaides. V létě bylo navíc hřiště Unionu jedním z těch, kde se konal šampionát ve frisbee, tedy v hodu létajícím talířem.

A co bude tedy se zmíněnou umělkou? „Chodívali jsme vedle na Slavii, ale byl tam dost namrzající povrch, tak jsme na tom víc bruslili než hráli. V listopadu už chceme využívat umělku na Chodově,“ plánuje kouč Renský.

Jak je vidět, dělat fotbal v Unionu Vršovice, malém klubu v sousedství veličana, jakým je Slavia, není vůbec snadné. „Je to jen o lidech, co mají chuť něco pro klub udělat a třeba tady mají i své děti. Jak vidíte, stále dýcháme, i když jsme zvykli žít skromně,“ usmívá se Tomaides. Ani nemůže skončit s hráčskou kariérou, byť se o to už tři roky marně pokouší. „Říkal jsem jim, vždyť už jsem pro mužstvo zbytečný, ale vždy mě dokázali znovu přemluvit“ (wyl)

UNION

VRŠOVICKÝ SOUSED SLAVIE

Když se řekne vršovičtí sousedi, každého fanouška okamžitě napadne: Slavia a Bohemians 1905. To je sice pravda, jenomže království „sešivaných“ má ještě mnohem bližšího souseda než Ďolíček. Z druhé strany Vršovic, tedy směrem od stanice metra Strašnická, sídlí Union Vršovice.

I když se Slavii v poslední době moc nedaří, stále je v našem fotbale velkoklubem. Zato Union Vršovice je rád za to, kde je. Tedy v pražském pře-

boru. „To je náš strop,“ tvrdí 53letý šéf klubu Jaroslav Bellada. Ví, o čem mluví, v Unionu je od svých deseti let. „Tehdy měl ještě náš klub sídlo pod Bohdalcem. Současné hřiště Unionu jsme dostali jako náhradu a v provozu je od srpna roku 1977.“ Klub byl založen v roce 1919. A jiné než Slavia, Bohemka a právě Union už ve Vršovicích nejsou.

Areál Unionu se skládá ze dvou hřišť a přilehlé budovy, kde je vše potřebné od šaten až po kantýnu. V ní je také na jedné straně „stěna slávy“ s nejméně stovkou různých pohárů. „Nejcennější je asi ten za vítězství v Poháru Pražského fotbalového svazu,“ připomíná Bellada. To bylo v roce 2002, kdy klub nesl název Ac-therm Vršovice a jeho šéf sám trénoval A-tým. Topenářská firma ale odešla a peníze na provoz oddílu a tudíž

Stadion SK Union Vršovice

Adresa: Na Vrších 1/1503, Praha 10 - Vršovice

Dopravní spojení: tram 6, 7, 19, 22, 24, stanice Kubánské náměstí a pěšky cca 200 m okolo zimního stadionu Slavie

Výstavba: dokončeno srpen 1977

Počet hřišť v areálu: dvě fotbalová, jedno hlavní s travnatou plochou, druhé menší pro mládež (momentálně mimo provoz)

Kapacita: cca 500 diváků, vše okolo hřiště k stání.

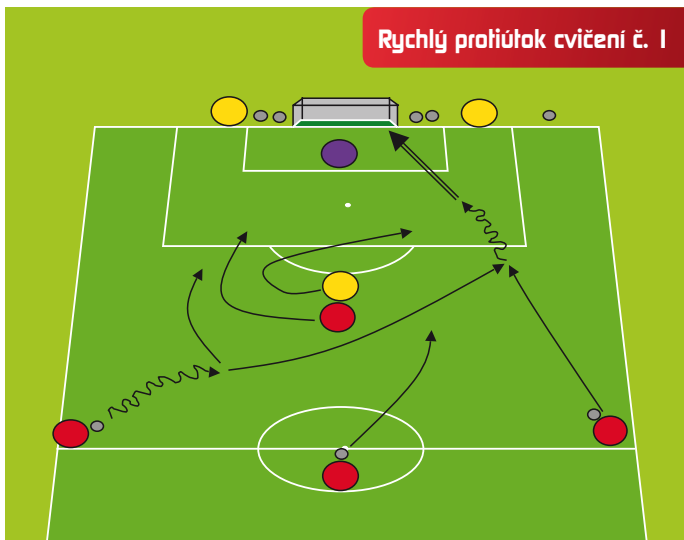

Pokud nechcete, aby se tréninky ve vašem klubu staly pro hráče rutinou, přináší vám Pražský fotbalový speciál novou inspiraci. Po náviku jednoduchých křídelních kombinací, které jste si mohli najít v minulém čísle, dnes nabízíme inspiraci na důležitý proces obnovy kondice a její udržování.

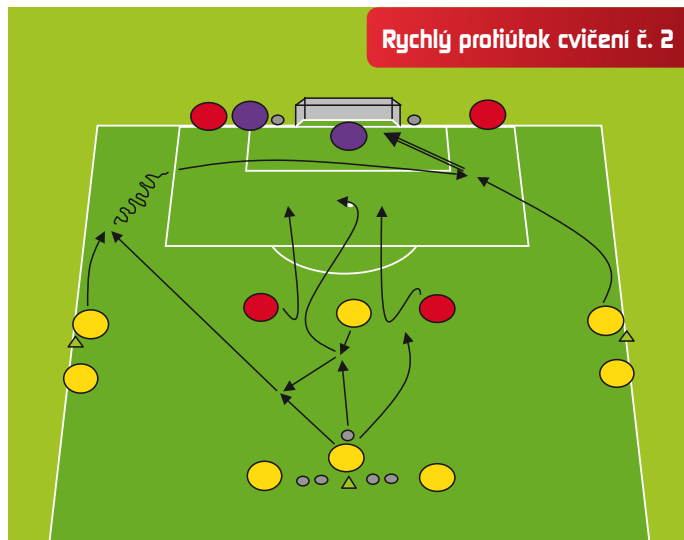
Všechna cvičení pro vás připravil JIŘÍ FORMÁNEK (na snímku), trenér divizního Vyšehradu a provozovatel stránek www.trenink.com.

Vysvětlivky: — pohyb hráče / - - - přihrávka / ===== zakončení, střelba / ~~~~~ vedení míče

Rychlý protiútok cvičení č. 1

Rychlý protiútok cvičení č. 2

Rychlý protiútok 4:1

Cílem herního cvičení je nácvik přechodové fáze, schopnost okamžitě po zisku míče přejít do rychlého protiútku. Především využít výraznou početní výhodu. Pohyby hráčů by měly být vzájemně koordinovány, hráči by měli reagovat na změnici se situací a v žádném případě by pohyby neměly být šablonovité. Od hráčů vyžadujeme přímočaré řešení, bez pomocných přihrávek do strany nebo dokonce zpět. Cvičení na velkém prostoru zvládnou i žákovské kategorie.

Popis herního cvičení:

- herním prostorem jsou 3/5 hrací plochy
- na brankové čáře je postavena branka
- cvičení je určeno pro 18 hráčů:
 - a/ 12 útočících hráčů (3 skupiny po 4)
 - b/ 3-4 bránící hráče (3-4 skupiny po 1)
- základní rozestavení je patrné z obrázku
- stoper s útočníkem stojí 8-10 metrů před pokutovým územím
- středový záložník ve středovém kruhu
- dva krajní útočící hráči každý na své straně
- všichni tři hráči na polovině hrací plochy mají míč
- akci zahajuje jeden z nich
- toho kterého určí trenér nebo asistent
- ofenzivní hráči se pokouší o přímočarý přechod k zakončení
- a efektivní zakončení rychlého protiútku
- hráči s míčem:
 - a/ musí využít v rychlém protiútku ke kombinaci útočníka
 - b/ nejsou svázáni žádným pravidlem
- bránící hráč se pokouší aktivně zabránit vstřelení branky
- po každé akci se všichni hráči vymění

Trenérské poznámky:

- po hráčích požadujeme rychlé a efektivní řešení této početně výhodné situace
- hráči se musí vyvarovat pomocných přihrávek do strany nebo dokonce zpět
- zcela libovolně lze manipulovat s pozicí obránce (hluboko, vysoko)

Variabilní rychlý protiútok 4:2

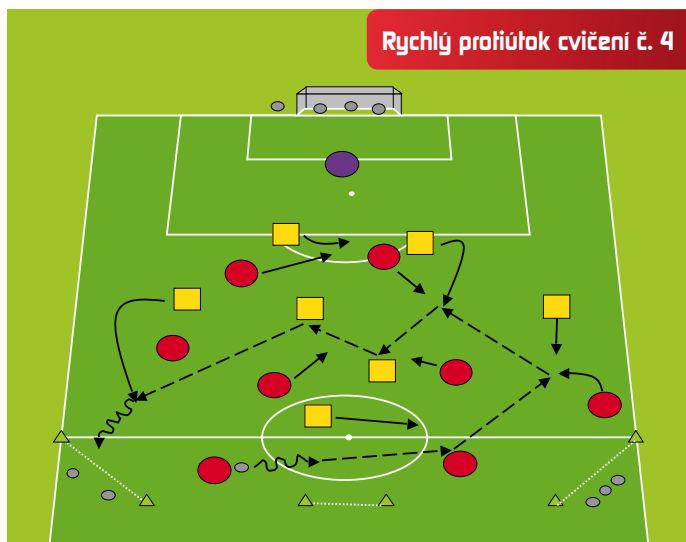
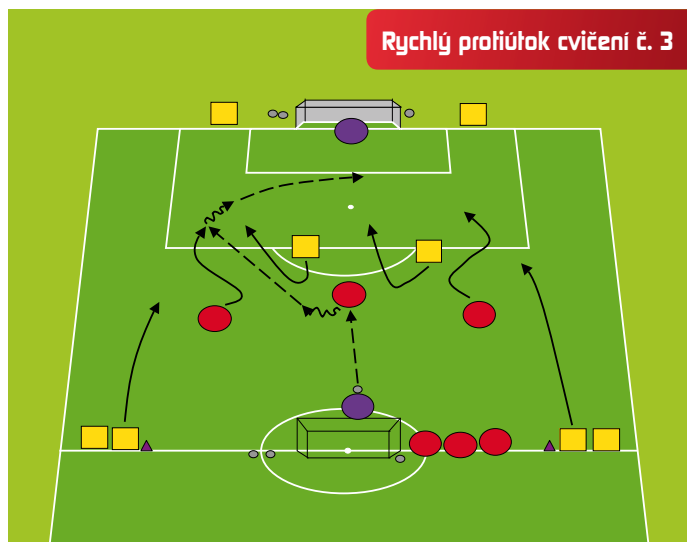
Cílem herního cvičení je naučit hráče řešit situaci 4:2 na polovině soupeře. Od hráčů očekáváme rychlé, přímočaré a efektivní řešení této situace. Hrotový útočník má možnost rozhodnutí jak bude akci řešit, cvičení není šablonovité. Po výběru nejvhodnějšího řešení požadujeme efektivitu v zakončení. Cvičení je vhodné zařadit do týdenního mikrocyklu před utkáním, kdy předpokládáme, že podobné situace by mohly nastat v utkání. Cvičení zvládnou hráči všech žákovských týmů, doporučuji se však především pro dorostence a dospělé.

Popis herního cvičení:

- herním prostorem je polovina hrací plochy, na brankové čáře je umístěna branka
- v křídelních prostorech jsou kužely pro krajní hráče
- cvičení je určeno minimálně pro:
 - a/ jednoho (až dva) brankáře
 - b/ dvojici (čtveřici) bránících hráčů
 - c/ dvojici (čtveřici) útočících středových hráčů
 - d/ dvojici (čtveřici) křídelních útočících hráčů
- doporučeným počtem hráčů je minimálně 12 hráčů do pole a 1-2 brankáři
- jednotlivé akce se účastní vždy šest hráčů do pole, kteří řeší situaci 4:2 rychlým protiútokem
- hráči jsou rozestaveni následovně:
 - a/ brankář chytá v brance
 - b/ dvojice stoperů stojí v základním postavení 10 metrů před pokutovým územím
 - c/ středový útočník mezi nimi
 - d/ u každého z krajních kuželů je jeden křídelní hráč
 - e/ středový hráč stojí ve středovém kruhu
- středový hráč má míč, akci zahajuje útočník pohybem proti záložníkovi
- záložník mu míč přihrává, útočník má několik možností jak situaci řešit:
 - a/ míč prvním dotykem srazí na záložníka, který dává přihrávku do křídla
 - b/ hráč míč přijme, krátce ho vede a sám ho dává do křídla
 - c/ hráč míč pustí a jde sám na branku (pokud obránci včas nezareagují)
- krajní hráči vždy spolupracují při zakončení
- obránci (stoperi) se snaží zabránit zakončení akce
- u tohoto cvičení je třeba dodržovat poměr intervalu zatížení a odpočinku
- v tomto cvičení platí pravidlo o ofsajdovém postavení

Trenérské poznámky:

- po středovém hráči požadujeme různé způsoby vedení protiútku
- v průběhu cvičení dbáme na přesnost a razanci přihrávky do křídelního prostoru
- přihrávky na zakončující hráče musí být adresné

Rychlý protiútok 3:2

Cílem herního cvičení je nácvik řešení útočné herní situace 3:2, 3:3 a 3:4 na polovině soupeře, nácvik rychlého protiútoku, který zápasovým podmínkám přibližují dva krajní obránci, kteří se vracejí do svého obranného postavení a mění početně výhodnou situaci pro útočníky 3:2 na méně příznivou 3:4.

Popis herního cvičení:

- herním prostorem cvičení je polovina hrací plochy
- na půlící a brankové čáře jsou branky
- cvičení je určeno celkem pro 16-19 hráčů:
 - a/ 2 brankáře
 - b/ 8 obránců (2x4)
 - c/ 6-9 útočníků (2-3x3)
- hráči jsou rozestavení podle diagramu:
 - a/ brankáři chytají každý v jedné brance
 - b/ trojice útočníků je cca 10-15 metrů za polovinou
 - c/ dvojice obránců přistupuje k útočícím hráčům
 - d/ bránící krajní obránci startují z půlící čáry
- každou akci zahajuje brankář
- brankář rozehrává na libovolného hráče z útočící trojice
- snahou útočící trojice je využít početní výhody 3:2 a zakončit rychlý protiútok střelbou
- během celé akce platí ofsajdové pravidlo
- okamžitě po rozehrání míče od brankáře se začínají vracet obránci
- v případě, že bránící hráči:
 - a/ odehrají míč do autu, tak akce končí, dochází k výměně hráčů
 - b/ získají konstruktivně míč, řeší situaci 4:3 proti brance na půlící čáře
- po akci dochází k výměně útočících i bránících hráčů

Trenérské poznámky:

- bránící hráči mohou po konstruktivním zisku míče vstřelit branku
- útočící hráči mají časový limit na zakončení protiútoku
- rozměry herního prostoru lze zvětšit

Rychlý protiútok 8:7+1 na tři branky

Cílem herního cvičení je zlepšit schopnost hráčů útočících na velkou branku, prosadit se proti zhuštěné obraně, v případě hráčů bránících velkou branku čistě odebrat míč a konstruktivně přejít do protiútoku, u kterého budou pohyby hráčů vzájemně koordinovány a nebudou pouze živelné. Dbáme především na okamžitou snahu pokusit se po odebrání míče o rychlý protiútok a nehrát pomocnou přihrávku zpět či do strany.

Popis herního cvičení:

- hrací plochou jsou 3/5 hřiště
- na brankové čáře je velká přenosná branka
- za polovinou hrací plochy jsou vyznačeny pomocí tyčí tři branky:
 - a/ dvě boční, které jsou našikmo
 - b/ jedna středová, která je proti hlavní brance
- cvičení je určeno pro 16 hráčů:
 - a/ 1 brankář
 - b/ 15 hráčů do pole
- družstva jsou barevně odlišena
- poměr týmů je 8:7 s brankářem
- brankář hraje s týmem bránícím velkou branku
- cílem týmu útočícího (početnějšího týmu) na velkou branku je vstřelit gól
- tento tým také každou akci po (brance, autu, přerušení) znovu zahajuje
- bránící tým se snaží čistě odebrat útočníkům míč a vstřelit branku do jedné z „praporekových branek“
- vstřelením branky se myslí kontrolované provedení míče brankou
- branka vstřelená do velké branky se počítá za 5, branka do „praporekové“ za 1
- doporučený interval zatížení je 3-6 minut
- počet opakování pak 2-4x

Trenérské poznámky:

- hráči mají za úkol se po zisku míče okamžitě pokusit o rychlý, ale koordinovaný protiútok
- bránící tým může mít omezený počet doteků (2,3)
- útočící tým smí hrát pouze po zemi, až finální přihrávka může být vzduchem

K automobilům se Michal dostal náhodou, živí jej ale už dvanáct let.

Vysněná práce. I tak se dá popsat profese, jíž se Michal Krejča živí už dvanáct let. Tehdy přišel žádat o práci jako dvacetiletý mladý muž, který právě skončil se studiem. Jenže podrobnější „ohledání“ napoví, že ne všechno je tak růžové, jak se na první pohled zdá. „Samozřejmě jsem spokojen s tím, co dělám, ale na druhou stranu není moje práce jen o autech jako spíš o kontaktu s lidmi,“ říká královický útočník s tím, že je jeho povolání napůl o autech a napůl o obchodní činnosti. Možná proto ani jako malý nesnil o tom, že bude mít co do činění s automobily. Cítí se jako obchodník, a kdyby nebylo zbytků, klidně by prodával cokoli jiného.

Jeho náplň práce je stručně řečeno „kompletní servis pro zákazníka“. Co to konkrétně znamená? „Mým úkolem není jen někomu auto prodat, ale i se o něj postarat v době, kdy jezdí na servis a tak. Dělán prostě takovou mravenčí práci skládající se z většího množství dílků, které se týkají aut,“ vysvětluje.

Automechanik? Ne!

Krejčova profese vzhledem k náplni ani nevyžaduje, aby měl vozidla do detailu známutá. Pochopitelně po technické stránce. „Trošku jim rozumět musím, ale rozhodně to není nejpodstatnější, co u mojí práce potřebuji. Mnohem důležitější je, abych se naladil na stejnou notu se zákazníkem. Lidé, co sem přijdou, o autech devadesát procent informací znají,“

FOTBAL PROLAMUJE LEDY

TVRDÍ O PRODEJI AUT OBCHODNÍ ZÁSTUPCE MICHAL KREJČA

Auta & fotbal. To spojení vždycky fungovalo a fungovat bude. Většina mužů by uvedla dvě zmíněná slova v jakémkoliv dotazníku mezi zálibami. Ne každý však má možnost hrát fotbal a ještě se živit „auty“. Lépe řečeno prodávat je stejně jako obchodní zástupce MICHAL KREJČA – dvaatřicetiletý útočník Sokola Královice.

tvrdí Michal a se smíchem dodává: „Na automechanika moje dovednosti a znalosti určitě nestačí...“

Kontakt s lidmi a aktivní rozhovory s nimi jsou pro něho nejzajímavějšími částmi pracovního dne. Bere je jako oživení od věcí, které jej už tolik nebaví. „Největší opruz je asi tlak, který je spojený s jakoukoliv obchodní činností v kterékoliv firmě. To znamená tlak na výsledky. Bez něj by tuto práci ale nešlo dělat,“ jmenuje neoblíbenou část mozaiky jinak lákavé profese.

Otevírací doba autosalonu Tukas,

v němž pracuje, je od půl osmé ráno do půl osmé večer včetně víkendů, takže nelze přesně určit pracovní hodiny Michala Krejči. „Když jsem zde od rána, vždycky se nejdřív nasnídám, vyřídím maily a další korespondenci a připravuji se na dopředu domluvené schůzky a předávky aut. Celý den je vyplněn kontaktem se zákazníky,“ popisuje náplň zaměstnání královický kanonýr.

Díky, kolegové

Vedle profese prodejce aut, nebo chcete-li obchodního zástupce, má

v Michalově životě velké místo fotbal. A ten se s prací zajímavě prolíná. „Kolegové vědí, že sportuji, a vyjdou mi vstříc, když je potřeba. To znamená, když mám zápas nebo trénink a kryje se mi s prací. Moc jim děkuji.“

Michal Krejča

Věk: 32

Povolání: obchodní zástupce

Klub: Sokol Královice

Pozice: útočník

V zaměstnání prodává vozy...

... na hřišti dává góly.

posílá sympatický vzkaz spolupracovníkům.

Fotbal však dokáže být pro výkon Krejčovy práce také užitečný, leckdy se totiž i toto téma dostane do komu-

přece zajímá jak fotbal, tak auta,“ přiznává výhody logického propojení: „Je to jednoduché, fotbal hraji hlavně chlapi a skoro každý z nich uvede jako zálibu auta...”

„Lidé, co sem přijdou, o autech devadesát procent informací znají.“

nikace se zákazníci. A dokáže prolomit ledy! „Hodně často se o fotbale bavíme a musím říct, že mi pomáhá právě v tom naladit se s daným člověkem na stejnou notu. Každého chlapa

Na nejoblíbenější hru planety přišla řeč samozřejmě i ve chvíli, kdy si volkswagena na Praze 10 kupoval fotbalista Pavel David, který hraje v Německu.

Profesní deformace

Automobilky čas od času sponzorují i fotbalové kluby různého významu. „Když zabrousím do našich nižších soutěží, tak na Přední Kopanině mají na dresu Fiata. No a z těch velkých týmů musím jmenovat Wolfsburg s VW na prsou,“ nenechá se Michal zaskočit doplňkovým dotazem. Sám ovšem s námluvami o finanční příspěvek ze strany automobilky zatím neuspěl.

Jako správný prodejce aut má však alespoň dokonalý přehled o tom, jakými vozidly jezdí jeho spoluhráči. „Dost se to odvíjí od toho, kolik je

komu let. Pokud mám autopark v Královicích shrnout, tak nejvíc máme škodovek a volkswagenů.“ Profesní deformace je prostě znát!

Hodně aut dokonce prodal i díky tomu, že hraje fotbal. Lidé totiž vidí polepený služební Golf Variant, a osloví ho. „No a pak bydlím v Dubči a skoro všichni tam mají stejného výrobce jako já,“ usmívá se člen výboru Sokola Královice a doplňuje, že lekteři bývalí i současní spoluhráči také využili jeho služeb a jezdí německým vozem s „VW“ ve znaku.

Lukáš Vrkoč

Nejen předvést auta, ale celkově se věnovat zákazníkům, to je Krejčova práce.

SOKOL KRÁLOVICE mimo trávník

BRANKÁŘI

Jiří Dzbut	podnikatel
Jan Korostenski	student
Josef Kopecký	příjmový technik

OBRÁNCI

Jiří Plánička	zedník
Petr Kolanda	zámečník
Matouš Slováček	recepční
Jan Hrazdára	stavbyvedoucí
Michal Barák	podnikatel
Luboš Mervart	instalatér
Petr Häusler	expedient

ZÁLOŽNÍCI

Jiří Šmíd	grafik
Štěpán Böhm	student
Jan Švarc	asistent advokátní kanceláře
Petr Dušek	expedient
Filip Zikmund	zdr. materiálu student

ÚTOČNÍCI

Tomáš Randa	příjmový technik
Michal Krejča	obchodní zástupce
Pavel Dufek	student

Foto: Pavel Slavíček

Fortuna podniká kroky, které mohou fotbal někam posunout.

Ta v probíhající ligovém ročníku podporuje z pozice generálního partnera pěti klubů, což je jednoznačně nejviditelnější aktivita, kterou v českém fotbale realizuje. To, co je však na první pohled patrné, je jen pomyslnou špičkou ledovce.

Grantový projekt (1505 – 295 – 16,2)

Pro modelku trochu prapodivné míry, které byste přáli možná tak akorát tchyni, i když těžko definovat, co si pod jednotlivými parametry představíte. V Grantovém projektu Fortuny však uvedené míry dostávají naprosto jasný význam. 1505, tolik přihlášek bylo během třech ročníků přijato, 295 jich bylo vybráno, aby si mezi sebe rozdělily částku 16,2 milionu korun. Zejména poslední údaj musel budit respekt. Nejde totiž o první ligu, ani jinou profesionální soutěž, ale o malé, regionální a čistě amatérské týmy, které díky těmto financím mohly renovovat hrací plochy, zřizovat zavlazňování, opravovat hráčská i fanouškovská zázemí a nakupovat míče, dresy a další vybavení. A pražských klubů, které si na grant takzvaně sáhly, jsou již desítky.

Když ne aktivně, tak alespoň v televizi?

Také se vám čas od času stane, že tým, kterému v lize fandíte, postoupí do evropských pohárů a vy v televizním programu zoufale a nakonec i marně hledáte kanál, na kterém

PROJEKT FORTUNY NENÍ JEN O SPARTĚ NEBO BOHEMIANS

Snad i méně vnímavý fanoušek fotbalu před pár lety zaregistroval, že nejvyšší česká fotbalová soutěž, přestože se hraje na zeleném povrchu, získává tak trochu žlutý nádech. Na vině ale není parné letní počasí, které by trávu vypálilo, ale fotbalový projekt sázkové kanceláře Fortuna.

byste ho mohli sledovat? Televize se chová racionálně, výroba či zakoupení přenosu něco stojí, jednání často probíhá do poslední chvíle a bez silného partnera by to kolikrát prostě nešlo. Fortuna se proto snaží hrát svou roli i v této fotbalové disciplíně. Pamatujete si například ještě na loňské předkolo ligy mistrů a utkání Panathinaikos vs. Sparta? Ano, parádní zápas to tenkrát byl. A přestože v programu jste ho nenašli, nakonec se vysílal i díky přispění a aktivitě Fortuny.

Tím to ale nekončí...

A fotbalových příznivců v Praze se to dotýká zásadním způsobem. Začneme u organizování výjezdů fanoušků Bohemians na venkovní utkání, přejdeme k soutěžím o zájezdy na zápasy Sparty v rámci evropských pohárů až po Fortuna Víkend šampionů, halový turnaj, který již pátým rokem působí v lednu, tedy v období fotbalového

vzduchoprázdna, tak trochu jako zjevení.

Logickým střípkem doplňujícím tuto mozaiku tak je podpora pražských klubů, které se rozhodly přistoupit na změnu pravidel, která zavádějí nový hrací systém v soutěžích těch nejmenších fotbalistů.

Díky vhodné podpoře se talenti mohou dostat až do dresu Sparty.

Foto: archiv Fortuny

Fortuna podporuje i fanoušky, konkrétně Bohemians 1905.

JE TŘEBA ZAČÍT U NEJMENŠÍCH

ROZHOVOR S LENKOU KAHALOVOU, MARKETINGOVOU
ŘEDITELKOU SÁZKOVÉ KANCELÁŘE FORTUNA

FORTUNA
sázková kancelář

Ing. Lenka Kahalová,
marketingová ředitelka,
sázková kancelář Fortuna

Pražský fotbalový svaz zavádí nové standardy pro soutěžní utkání přípravky, které by měly probíhat na menších hřištích v nižším počtu hráčů tak, aby se lépe rozvíjely individuální a míčové dovednosti malých fotbalových nadějí. Tuto myšlenku se rozhodla podpořit i sázková kancelář Fortuna, která 28 klubů, jejichž 49 družstev v tomto systému hraje, podpoří celkovou částkou 750 tisíc korun.

Proč se Fortuna rozhodla dát peníze do fotbalové mládeže?

Tato otázka má dvě roviny, v první řadě proč vůbec do fotbalu? Je to celosvětově nejoblíbenější sport, který navíc dnes už má i svůj kulturní společenský rozměr, hraje nebo sledují ho miliony lidí. Takže máme-li tu možnost napomoci rozvoji některého

ze sportovních odvětví, fotbal pochoptitelně nemůžeme vynechat. A proč do mládeže? Pokud chceme, aby se v Česku hrál kvalitní fotbal i za dvacet let, je třeba začít u těch nejmenších, talenty je třeba nejprve objevit, a tomu herní systém v menším počtu hráčů určitě může pomoci.

Je celý tento krok odrazem k tomu, že se Fortuna chce výrazně spolupodílet i nadále na výchově mládeže? I mimo fotbalové?

Fortuna už se na výchově mládeže podílí, a to jak na úrovni sportovní, tak i mimo ni. V rámci tří ročníků grantového projektu jsme podpořili stovky regionálních týmů, v letošním roce navíc se zvýšeným důrazem na dorostenecká mužstva. Díky tomu řada klubů vylepšila infrastrukturu a nakoupila moderní vybavení. Na druhé straně vzhledem k tomu, že se pohybujeme na trhu kurzového sázení, dbáme prostřednictvím projektu „Rubikon“ na nauku mladistvých o odpovědném přístupu k tomuto druhu zábavy.

Jaký je důvod toho, že se finanční podpora netýká klubů od divize výše?

Kluby, které se pohybují ve vyšších soutěžích, obvykle nemají problémy s materiálním vybavením svých sportovišť a historie ukázala, že reprezentanti mohou dělat své první fotbalové krůčky i v malých a čistě amatérských týmech. Právě pro ty mohl nový herní

systém znamenat zásadnější nákladovou položkou, a proto jim chceme touto naší aktivitou pomoci.

Celý projekt se prý týká jen vybraných regionů, mezi nimi i Prahy, proč ta selekce?

Neřekla bych selekce, spíše se snažíme podnikat takové kroky a angažovat se v takových projektech, které podle nás mají skutečný smysl a mohou fotbal opravdu někam posunout. A koncept, který se v Praze realizuje, nás dokázal oslovit. Kolikrát se ti malí špuntí potkají s míčem, když hrají 11 na 11? Vlastně spíš provozují atletiku. V systému 4 + 1 resp. 5 + 1 si je balon najde sám, lépe se naučí pracovat v pohybu a rychlosti. Při diskusích se zástupci ČMFS, kteří se zabývají novými trendy v přípravě žáků, jsme si v tomto bodě padli do noty.

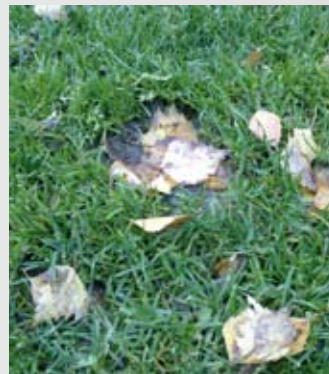
Podle mých informací má jít 15 tisíc na kluby, které mají týmy v soutěžích 4 a 5 +1, je to tak? Proč ne i mezi starší?

Základní jednotkou bylo 15 tisíc, některé kluby však obdržely až 60 tisíc. Vliv na konečnou částku měl totiž i počet družstev, které v novém systému hrají. Starších týmů se nový herní systém netýká, ty hrají na klasickém velkém hřišti. Na 4 popř. 5 + 1 ale potřebujete například menší, přenosné branky. Ty dnešní, moderní jsou už i bezpečnější, což vítáme, ale také něco stojí, a nechceme, aby tato investice někoho limitovala. (luk)

PÉČE O TRÁVNÍK

LISTOPAD

Blíží se konec podzimní části a fotbalová hřiště je pomalu nutné uložit k zimnímu spánku. Jak se starat o trávníky v listopadu, kdy je zkouší velmi těžké období?

Počasí a nástrahy

Příchodem listopadu nastává pro více zatěžované trávníky obtížné období. Nízké teploty, větší vzdušná vlhkost a méně slunečního svitu jsou příčinou, že trávníky pomalu osychají, a proto hrozí velké nebezpečí – poškození porostu hrou na vlhkém terénu. Průměrná teplota je už jen okolo 4 stupňů Celsia a sluneční svit cca 50 hodin. Růst nadzemní hmoty již prakticky ustal, jen ještě mírně dochází k tvorbě pupenů a odnožovacích kolének. Je nezbytné důkladně odstraňovat napadané listy, aby nedocházelo k poškození trávníku podehňváním.

Jak pečovat

V průběhu listopadu je ještě možné, je-li povrch oschlý a ušný, provést hloubkové uvolnění alespoň střední části plochy hřiště strojem Verti – Drain. A také prořídí lá a provozem za vlhka poškozená místa prosit a lehce pohodit křemičitým pískem. Sekání provádíme spíš už jen z estetického důvodu k zarovnání výšky porostu. Jestli jste ještě nestihli pohnojit trávník podzimním draselným hnojivem, tak to proveďte co nejdříve, dosáhnete tím lepší odolnosti trávníku v zimním období. Zavlažovat je dobré už jen v ojedinělých případech. Před příchodem mrazu nezapomeňte zazimovat systém vytlačení vody z potrubí a postřikovačů tlakem vzduchu. Před příchodem opravdové zimy proveďte postřik proti sněžné plísni např. Amistarem, Rowralem nebo jiným vhodným přípravkem. (luk)

TUCET ZÁSTUPCŮ V ČFL A DIVIZÍCH POSTUP, NEBO ZACHRANA?

Čtyři mužstva v ČFL a dvojnásobný počet v divizích, takové je zastoupení metropole na úrovni třetího a čtvrtého stupně hierarchie našeho fotbalu. Po zimní pauze čeká většinu z tohoto tuctu mužstev bouřlivé jaro, protože se jich bude týkat boj o postup nebo naopak o záchranu.

SLAVIA PRAHA B (ČFL)

DAŇ ZA „PROJEKT HLUČÍN“

Strávit realitu boje o záchranu v Gambrinus lize a k tomu ještě přihlížet útrpnému počínání mladých hráčů z B-týmu, kteří se letos v ČFL topí jako bezbranná koťata, to je pro slávistické fanoušky tuplované nepřijemné sousto.

Leckdo ze „sešívané“ veřejnosti viděl logiku v tom, že by mohl docela úspěšný trenér B-týmu Miroslav Janů zdědit po Karlu Jarolímovi taktovku u ligového áčka, události se však vyvinuly jinak. Kovaný slávista Pavel Řehák dělá s B-týmem, co je v jeho silách, jeho svěřencům ale chybí zkušenosti a někdy bohužel i kvalita. Jak by také ne, když osm hráčů červenobílých šlo na podzim hostovat do druholigového Hlučína. Pokud se na tomto experimentu něco přes zimu nezmění, Slavia B, jediný účastník všech dosavadních dvaceti ročníků ČFL, dost pravděpodobně sestoupí do divize. Na počátku sezony se blýskl v B-týmu útočník Vyhnal a hned byl přeřazen do áčka Slavie.

BOHEMIANS PRAHA (ČFL)

JEDINĚ POSTUP

O „restart“ svého vstupu do světa profesionálního fotbalu, který začal pod trenérem Lubošem Urbanem v sezoně 2006/07 triumfem v ČFL, se snaží tým zelenobílých se sídlem na Střížkově. Sem se vrátil po čtyřech letech působení na stadionech v Horních Počernicích, na Žižkově a na Strahově. Právě zdejší prostředí mu jde náramně k duhu a bylo základem jeho prvenství v podzimní části třetí ligy.

„Náš cíl je jasný, postup prozatím do druhé ligy,“ tvrdí bývalý Urbanův asistent a nyní šéftrenér Jaromír Jindráček, který ještě na jaře vedl střížkovskou Bohemku v Gambrinus lize. Tým se dokázal vyrovnat s letním odchodem šesti stabilních hráčů, brankáře Belaně, stopera Lenceviče, záložníků Dobeše s Jeslínkem a útočníků Ibeho s Kinclem. Na podzim zazářil hlavně 26letý podhroťový útočník Šisler, jenž se vrátil do klubu po dvou a půl letech. Dobeše dokázal až nečekaně úspěšně nahradit.

LOKO VLTAVÍN (ČFL)

STAČÍ KLIDNÉ JARO

To, co znamená pro Bohemians Praha Šisler, je pro Loko Vltavín 34letý Tomáš Kuchař. Bývalý hráč Slavie a Bohemky umí své zkušenosti z vrcholového fotbalu v ČFL dokonale prodat. Nejen jeho standardky, ale i průniky po stranách hřiště mají obvykle pro soupeře fatální vyústění.

Nejviditelnější podpisy pod vzestupem holešovického fotbalu však mají šéf klubu Josef Neuberg a trenér Radek Krondák. Na lavičce „Lokády“ rozkazuje už rekordní osmou sezonu. Tahle sestava se osvědčila, předseda většinou přivede do mužstva hráče, na něž si trenér ukáže, protože ten se v jejich výběru moc nemylí. Na hřišti všemu velí Kuchař a spoluhráči ho respektují. Hodně vidět je i gólman Pokorný, jemuž se často daří sbírat vychytané nuly. I proto se docela daří plnit vytyčený cíl, získat na podzim tolik bodů, aby mohl tým hrát na jaře v klidu bez starostí o záchranu.

VIKTORIA ŽIŽKOV B (ČFL)

PO Tanci NA HRANĚ NETOUŽÍ

Jiné domácí hřiště, jiný trenér a téměř jiný kádr hráčů. Jen to umístění není zatím o moc jiné, i když v letošní sezoně by rezerva viktoriánů moc ráda „tancovala“ na bytelnějším podloží, než je hrana propadlístě do divize.

Trenér Roman Veselý se přesunul k druholigovému A-týmu Viktorie a jeho pozici zaujal Jindřich Trpišovský. Po zkušenostech z minulé sezony v podobě záchrany pět minut po dvanácté nestavěl si vzdušné zámky, cílem je prostě udržení v ČFL bez nějakých efektních přídavných hodnot. Viktoria B se přesunula na Prahu 15 a pro zdejší tým by měla uhlájit ČFL – taková byla alespoň vize pro případ vzniku samostatné soutěže B-týmů. Jenomže tento krok byl o rok odložen. Během letního kempu si oba týmy měnily hráče, do sestavy žižkovské zálohy se z Horních Měcholup výrazněji prosadil jen stoper Musil.

BOHEMIANS 1905 B (DIVIZE A)

ĎOLÍČEK DÍKY BĚČKU ŽIJE

Není tomu tak dlouho, kdy hrála rezerva vršovických klonů na hřišti Štěrboloh či v Běchovicích a po jejich mistrovských zápasech téměř neštěkl pes. Teď má jasně nejvyšší návštěvy ze všech 79 divizních mužstev a důvod je velmi prostý, svá domácí utkání hraje ve vršovickém Ďolíčku. To je pro fandý Bohemians

1905, přinucené chodit na ligu do Edenu, něco jako slastné šňupnutí si návykové látky.

V minulé sezoně hrálo béčko na hřišti nedaleké Lokomotivy Vršovice, ale přechod do Ďolíčku udělal své. Tým, jemuž šéfuje přímo na hřišti veterán Slezák, se pral s Domažlicemi o první příčku. „*To ale neznamená, že bychom stáli o postup do ČFL. To určitě ne. Stačí nám, že máme před jarem dost bodů a hlavně že někteří naši hráči absolvují zimní přípravu s ligovým áčkem,*“ uvedl trenér béčka Václav Hradecký.

SK MOTORLET (DIVIZE A)

OHLÍŽEJÍ SE I POD SEBE

V předchozí sezoně si Jinoničtí vyzkoušeli ČFL, ale nestačili na ni, s 30 body skončili poslední a po roce se vrátili do divize. V rámci Prahy je Motorlet klubem nejčastěji měnícím trenéra, a tak ho měnil i po sestupu. Po šesti letech se vrátil Salem Hebousse, jenž naposledy „dělal“ mládež Dukly a vytkl si za cíl umístění do páté, nejhůř šesté příčky. Relativně skromný cíl, přesto se ho na podzim ne úplně dařilo dodržovat.

V současném Motorletu našel Hebousse trojici hráčů, jež zde byla už za jeho předešlého působení: brankáře Foferku, Čmejlu a Machurku. Z Dukly přišel na poslední chvíli Bayer a optimisté čekali snahu o návrat do třetí ligy. Z toho bohužel nic nebude, spíš si bude muset tým z Prahy 13 kontrolovat situaci pod sebou v tabulce.

FC ZLIČÍN (DIVIZE A)

V MATEŘSKÉM LŮNĚ BYLO LÉPE

Dokud hrál Zličín pražský přebor, bylo mu dobře. V jemu známém světě ho brali i soupeři s respektem, jenomže pak se vydal na zkušenou do světa a krutě narazil. Nic mu nebylo platné ani to, že má mezi pražskými divizionáři trenéra s nejznámějším jménem. Daniel Drahokoupil nebyl s to zastavit stále obludnější sérii porážek s výsměšnou nulou v kolonce počtu bodů.

Zličín mohl bodovat hned napoprvé, ale nešťastně podlehl béčku Bohemky a pak se už na něj nabalovaly problémy jako na sněhovou kouli. Jedním z nich byl úprk kanonýra Nováka do Štěchovic, ze Zličína odešel ve zlém. Na nováčka, jemuž v řadě zápasů chybělo jen trochu víc štěstí, byli docela přísní i rozhodčí. Spousta porážek byla nejtěšnějším rozdílem. Na jaře půjde asi už jen o to, soutěž důstojně dokončit.

FK ADMIRA (DIVIZE B)

PRÁCE KOUČE NESE OVOCE

Třetí sezonu působí na Admíře trenér Karel Jeřábek a celé Kobylisy musejí mít radost z toho, jak tým pod jeho rukama vyrostl. Nejen to, letos dělají bílo-černí výsledky, které je opravňují doufat, že by se mohli po osmi letech vrátit do ČFL. A to navzdory faktu, že ve skupině mají tým Jíren.

Admira má stabilizovaný tým okolo kapitána Martinice. Hráči mají naučené kombinace, jež zvládnou i se zavázanýma očima. Kromě lídra Martinice se může tým opřít i o gólmana Michala, obránce Mamurova, záložníka Kubiceho, útočníky Mička s Majerem i další fotbalisty. Jde o nejstabilizovanější divizní tým a také celý klub je i díky dlouhodobé spolupráci s radnicí Prahy 8 solidně zabezpečen. To je ostatně vidět na první pohled už na zevnějšku celého areálu.

SLAVOJ VYŠEHRAH (DIVIZE B)

STROJ ZNOVU ŠLAPE

Po třech letech „šemíci“ sestoupili z ČFL a vzhledem k tomu, že hlavní sponzor opustil Vyšehrad už půl roku předtím v zimě, většili škarohlídi klubu hořký osud podobný tomu Sparty Krč. Někde na úrovni I. A nebo I. B třídy.

To se ale naštěstí nestalo a po jistém váhání zůstal i trenér Jiří Formánek. „*Uvidíme, jak na tom budeme po podzimu. Pokud bychom neměli být v první třetině tabulky, nemá cenu, abych pokračoval,*“ řekl mladý kouč, neznalý malých cílů. Takže zůstává dál. Po letním odchodu řady opor nebylo snadné tým zacetit, ale vrátili se např. stoper Šourek s útočníkem Božanským a mužstvo se pozvolna opět rozeběhlo jako dobře namazaný stroj. Vyšehrad uspořádá již tradiční zimní turnaj a na jaře by se rád pokusil dosáhnout alespoň na druhou příčku.

METEOR VIII (DIVIZE B)

ÚSPĚCH ZÁVISÍ NA FÍČKOVÍ

Jeden gól kanonýra Fíčka = 1,7 bodu pro Motorlet. Aritmeticky vzato, tahle rovnice stačila v minulé sezoně Meteoru k poklidnému proplutí divizí A a spočinutí v lepší polovině tabulky. Letos na podzim je toto číslo o něco nižší a adekvátně tomu je o něco horší i umístění týmu. Tentokrát už ale ve skupině B, kam se Meteor nechal přemístit. V „áčku“ totiž zažil nepříjemnosti z rozhodčími na jihu i západě Čech.

Tým trenéra Josefa Jarolíma v premiéře doma podlehl Vyšehradu a prohrané derby ho neblaze poznamenalo. Hrozbu zabřednutí do pásma sestupu ale odvrátil výhrou v jiném derby na hřišti Přední Kopaniny. Kouč Jarolím nehledí jen na výsledky, do týmu postupně zabudovává mladé hráče z vlastního kvalitního dorostu.

FC PŘEDNÍ KOPANINA (DIVIZE B)

BOJ O ZÁCHRANU U LETIŠTĚ

Tým trenéra Pavla Mejdra, jenž si zahrál ligu v plzeňském dresu, skončil v minulé sezoně coby nováček uprostřed tabulky. Pak ale přišla na řadu až příliš rozsáhlá obměna kádru a hned od začátku sezony se to začalo projevovat na výsledcích – s výjimkou Ondrášovka Cupu. V divizi ale modročervení prohráli první tři zápasy, inkasovali v nich dohromady 11 branek a mizerný start je poznamenal na celý zbytek podzimu. V Jirnech a na Vyšehradě je navíc poškodil sudí.

Na jaře čeká tým bez hvězd boj o záchranu, tomu se zkrátka nevyhne. Určitě by byla škoda, aby čínorodý oddíl s kultivovaným areálem poblíž ruzyňského letiště o divizi přišel. „*Já ale o Kopaninu strach nemám. Má kvalitu na to, aby se zachránila,*“ řekl trenér Vyšehradu Formánek.

SK HORNÍ MĚCHOLUPY (DIVIZE C)

CO VZEJDE Z NÁMLUV?

Klub z Prahy 15, tedy východní části hlavního města, se letos rozhodl pro úzkou spolupráci s Viktorou Žižkov. Tedy s velkým klubem. B-tým Viktor se usídlil v Horních Měcholupech a vyzkoušel v ČFL i pět hráčů bíločerných. Ti měli před rokem vynikající podzim, zato letos vstoupili do sezony hrozně, třemi porážkami. To ale stihl zaretušovat.

Do týmu trenéra Romana Dubovčího se postupně vracely některé jeho dosavadní opory, a to se také příznivě promítlo na výsledcích. Za zmínku stojí rozhodně fakt, že brankář Janocko čtyřikrát za sebou udržel čisté konto. Problémy se záchranou tady naštěstí nebudou. Otázkou je, jak se dál vyvine spolupráce s Žižkovem včetně eventuality účasti Horních Měcholup v ČFL. (wyl)

PŘEBOR KONČÍ AŽ NA SKLONKU LISTOPADU

Tak trochu „exotickým zjevením“ je pražský přebor v hierarchii tuzemských fotbalových soutěží. Řeč je o jeho načasování. Odstartoval totiž 21. a 22. srpna, kdy už měla například Gambrinus liga na pořadu šesté kolo. A podzimní cílovou pásku protne metropolitní soutěž až 27. a 28. listopadu, tedy v době, kdy už budou mít všichni ostatní zazimováno. Gambrinus ligu nevyjímaje, neboť skončí o týden dříve předehrávaným 17. kolem. Někde už se dokonce na sklonku listopadu začnou klubovat na svět prvními zápasy zimní turnaje.

Jako první završil svůj podzimní program Krajský přebor Vysočina. Na konci října, tedy o celý měsíc dříve než zmíněná soutěž na stejné úrovni v hlavním městě. „V tomto případě to lze vysvětlit klimatickými podmínkami Vysočiny, proto je zde snaha končit dříve. Ale proč končí Praha tak pozdě, to nevím,“ řekl kouč FC Tempo Libor Koller. Bývalý stoper Slavie přitom působí v obou těchto soutěžích. Zatímco v pražském přeboru trénuje, na Vysočině stále aktivně hraje – za Slavoj Pacov.

SLUŽEBNĚ NEJSTARŠÍ TRENÉR? KRONĎÁK

Uhádnete, kdo má ze všech 34 metropolitních mužstev napříč soutěžemi od I. ligy až po přebor služebně nejstaršího trenéra? Je to Loko Vltavín a zmíněným „držákem“ mezi pražskými kouči je Radek Kronďák. Lavičce holešovické Lokády totiž šéfuje nepřetržitě už osmou sezonu. Je to sice „jen“ třetina doby působení sira Alexe Fergusona u kormidla Manchesteru United, ale i tak se jedná o skvělý počín.

Do holešovického oddílu přišel zhruba na přelomu milénia ještě jako hráč. „To bylo v době, kdy tým Lokomotivy Praha přezimoval v I. A třídě na posledním místě se šesti body,“ připomněl bývalý stoper prvoligových Teplic. V holešovickém areálu však našel svůj druhý domov, vede tu i zdejší restauraci. Což na druhou stranu neznamená, že by měl trenérský post pod penzí. „Za ty roky jsem to tady měl už několikrát nahnuté,“ přiznal Kronďák. Vedení klubu ho ale nakonec vždy podrželo a neprohloupilo. Dnes je Loko Vltavín týmem, který v ČFL rozhodně nedělá hlavnímu městu ostudu.

ZIMNÍ TITUL NA VYŠEHRADE OBHAJUJÍ KUNICE

Už pátý ročník zimního turnaje se uskuteční v lednu a v únoru na umělé Slavoje Vyšehrad. Po Tipsport lize je druhým nejvýznamnějším kláním tohoto období v metropoli. V době svého vzniku nahradil xaverovský Chance Cup a zpočátku se hrál pod názvem Dragoun Cup. Jako první se do čestné listiny jeho vítězů zapsaly rezervy obou slavných pražských „S“, nejprve

Slavia B (trenér Luboš Kozel) a po ní Sparta B (trenér Jan Kmoch). Pak se dvakrát hrálo pod názvem Dekorace S.O.S. Cup a triumfovaly týmy Viktorie Žižkov B (trenér Roman Veselý) a naposledy Kunice, prvního mimopražského vítěze (trenér Zdeněk Hašek).

Letos se zúčastní Zimního turnaje na Vyšehradě, jak zní inovovaný a zjednodušený název, tucet mužstev: B-týmy Bohemians 1905, Plzeň, Mladé Boleslavi, Dukly, Viktorie Žižkov, Kladna, Vlašim a dále Loko Vltavín, Králův Dvůr, Velim, domácí Vyšehrad a obhájce trofeje Kunice.

MÍT TAK V BRÁNĚ POPELNICI, UHÁJILI BY ČISTÉ KONTO

Pokud hodnotí utkání v klidu a bez „nezbytných“ nervů, používají trenéři často niceňfakající fráze, a to včetně té jasně nejstupidnější: „Půjdeme od zápasu k zápasu.“ Ti mimopražští pak v souvislosti se zápasy v Praze, pokud pro ně dopadnou zle, do omrzení opakují: „Už v Příbramích jsme prohrávali 0:2.“

Pokud jsou ale naladěni na vyšší emoční stupeň, lze se od nich dočkat zajímavějších ohlednutí za právě uplynulými 90 minutami. „Kdybychom postavili do brány popelnici, tak se to od ní odrazilo ven,“ řekl například ve stavu čirého zoufalství nad nesmyslným zákrokem vlastního brankáře trenér běčka Motorletu Jaroslav Šturma. V zápase pražského přeboru jeho svěřenci vedli nad nováčkem FC Tempo 1:0, po změně stran však gólman ve snaze odkopnout centrovaný míč překonal sebe sama: 1:1. Místo toho, aby jej v klidu chytil do ruky a rozehrál. „To se nevidí ani u starých gard. Nejsem na mrtvici, jsem z toho totiž spíš už po smrti,“ dodal nešťastný trenér.

ŠEMÍCI ODHODILI OSTYCH V SÍDLE NEŘESTI

Tak jako některé venkovské týmy nikdy nedokázaly vyhrát v hlavním městě, existují naopak místa, jež zůstala od pražských mužstev nedobyta – nebo alespoň dlouho zůstávala. Jedním z nich je Dubí, proslulé sídlo nevěstinců a kněžek lásky, přeshlapujících podél silnice E55. A také je působištěm divizního běčka Teplic.

Pokud před třemi roky stěhování B-týmu žlutomodrých z Bystřan do Dubí něčemu posloužilo, tak jedné věci určitě: pobyty v osmitisícovém městě na úpatí Krušných hor dlouho spolehlivě „škodily“ divizním návštěvníkům z metropole. Od srpna roku 2007 tady Pražané ze sedmi pokusů ani jednou nevyhráli. Jako první tuhle nepříznivou bilanci zlomil Slavoj Vyšehrad, když letos na podzim zdolal Teplice B v jejich prostředí v Dubí 3:2. „Byl to zápas vyšší než divizní úroveň a mě těší, že už vyhráváme i venku,“ řekl trenér „šemíků“ Jiří Formánek.

A co ty kněžky lásky? „Neviděli jsme je. Asi bylo na ně moc brzy, když jsme tudy projížděli. Vždyť zápas se hrál už dopoledne,“ dodal lodivod Slavoje. (wyl)

Povinnosti před zápasem...

Ač je mu jen 23 let, píská Vojtěch také přebor!

ŽENY JAKO ROZHODČÍ? DO FOTBALU PATŘÍ!

VOJTĚCH SEVERÝN ODPOVÍDÁ ČTENÁŘŮM

Jako druhý v pořadí si našel čas na otázky čtenářů Pražského fotbalového speciálu VOJTĚCH SEVERÝN. Úplatky, ženy, slušníci na hřišti i životospráva. Na všechno se dostalo...

Kdo je/byl nejsympatičtější hráč, kterého jste kdy pískal?

(Petr Káninský)

Nevím proč, ale jako první mě napadlo jméno Patrik Gedeon, který nastupoval předloni za béčko Dukly. I když toho během kariéry spoustu dokázal, byl na hřišti vždycky „v pohodě“. V současnosti se mi v přeboru výborně spolupracuje například s p. Čejkou z Uhřetěvsi, s p. Hurábem z Radotína nebo s p. Hrabákem z Aritmy.

Vadí vám, když vám na hřišti hráči tykají?

(Karel Novák)

Rozhodně mi to nevadí v případech, kdy se komunikace nese v přátelském duchu. Je mi 23 let, nechci se nad nikoho povyšovat, vzájemný respekt s hráči je jedna z nejdůležitějších podmínek k úspěšnému zvlád-

nutí utkání. Vždy se snažím hráčům vykat, i když mnohdy se to zejména ve vypjatých situacích úplně nedaří. Což platí oboustranně.

Co si můžete koupit za měsíční výdělek rozhodčího v rámci pražských soutěží?

(Miloš Stažený)

Většinou jsem rád, když zaplatím naftu do auta, poplatky za telefon a část nájmu. Jelikož ještě studuji, je to pro mě zajímavá brigáda, která je navíc i mým koníčkem, takže v tomto ohledu si nemám na co stěžovat.

Musí rozhodčí před zápasem striktně dodržovat životosprávu?

(Tomáš Peterka)

Na naší úrovni to se životosprávou není tak žhavé, asi je to stejně jako u hráčů. Je to spíše otázka život-

ního stylu každého člověka. Večer před dopoledním utkáním jsem většinou doma. Nejdůležitější je se na utkání pořádně vyspat. A co se týče jídla, tak každý fotbalista i rozhodčí vám asi potvrdí, že dát si k obědu polévku, guláš se šesti, dortík a pak jít na hřiště není úplně šťastná varianta.

Kdo je váš rozhodcovský vzor a proč?

(Adam Manina)

Ze zahraničních rozhodčích bych asi uvedl Itala Rosettiho, protože už dosáhl téměř všeho, čeho může rozhodčí dosáhnout. I když nemám italský fotbal příliš v oblíbení, on má prostě styl. Z českých bych měl asi uvést našeho pana předsedu Ulricha, abych si ještě letos zapískal (směje se). České, resp. československé rozhodování mělo vždy tradici, každý, kdo něco doká-

zal na mezinárodní úrovni, je pro mě vzorem.

Setkal jste se někdy s korupcí? (Štěpán Šimůnek)

S tím se bohužel setkávám téměř vždycky, když otevřu noviny. Pokud bych pokaždé, když dostanu takovou otázku, dostal zároveň pětikorunu, tak jsem milionář. Jsem velice rád, že i když je u veřejnosti přesvědčení, že je fotbal prohnitý, mohu na všechny otázky tohoto typu odpovídat záporně. V rámci pražského přeboru a 1. A třídy, kde působím, jsem se osobně s ničím takovým nesetkal.

Co říkáte na působení ženských rozhodčích ve fotbale? (Michaela Chlábková)

Je to jednoznačně pozitivní prvek. Ženy do fotbalu určitě patří a je dobré, že se jejich základna rozšířila natolik, že jsou i počty rozhodčích – žen – schopny pokrýt nárůst hráček základny. Jen jim trochu zdravě závidím menší konkurenci a snadnější a rychlejší možnost postupu až na mezinárodní úroveň, která je také mým velkým snem a cílem. (luk)

**PŘÍŠTĚ
Tomáš Ulrich**

Ptejte se na adrese:
pfs@fotbalpraha.cz!

FOTO MĚSÍCE

AKCE

Autor: Pavel Jířík

VÍTĚZ VOLNÁ
Autor: Jan Němec

VÍTĚZ EMOCE
Autor: Marcel Žižka

VÍTĚZ DETAIL
Autor: Jiří Navrátil

FOTOSOUTĚŽ S PFS

První autoři fotografií zapomněli na ostych, zaslali na PFS své úlovky a následně dostali zasloužené ceny. Navíc se našli už i další odvážlivci, jejichž díla vidíte v tomto vydání. Odměnou jsou opět věci od společnosti Nike. A co vy ostatní, zapojte se také do soutěže?

Hlavní výhra: MÍČ NIKE TOTAL 90 TRACER

Stvořen pro bezkonkurenční přesnost a ostrou viditelnost! Na vývoji míče T90 Tracer se podíleli nejlepší fotbalisté a kluby světa. Technicky byl propracován do nejmenších detailů. Výsledkem je míč, který znamená výhodu pro hráče na všech úrovních.

Hrají s ním již i kluby v předních světových soutěžích včetně anglické Premier League, italské Serie A a španělské La Ligy. Je to ten nejpřesnější míč světa, který pomáhá hráčům podávat vyrovnaný střelecký výkon. Výsledky testů ukazují, že míč Total 90 Tracer konstantně zasahuje terč o průměru 90 centimetrů, zatímco

nejlepší míč konkurence dolétává v rozptylu přibližně 180 centimetrů. Z toho vyplývá, že stálost míče Total 90 Tracer je více než dvakrát větší než u konkurence.

Zbylí tři vítězové získávají hráčské rukavice od Nike.

Jak na to?

I v dalších číslech Pražského fotbalového speciálu budou otištěny fotografie ze čtyř kategorií – akce, emoce, detail a volná. Každý zájemce o cennou výhru si tedy vybere, co bude fotit, a pakliže bude se svým záměrem spokojen, zašle jej v dostatečné kvalitě a nutným označením na PFS (předmět: fotosoutěž, pfs@fotbalpraha.cz). Redakce z došlých fotografií vybere vždy jednu nejlepší v každé kategorii (z nich opět jednu jako celkově vítěznou v daném měsíci) a autory odmění. Jejich snímky budou následně otištěny.

TESKAHOR SPOL. S.R.O.

TESKAHOR, spol. s.r.o.
Nepravidelná 288/11
Praha 10 - Štěrboholy
102 00

Výstavba, rekonstrukce a údržba přírodních travnatých ploch, hřišť a zahrad

Údržbu a obnovu přírodních travnatých ploch provádíme hlavně strojem Rapid Turf 200, který vykonává několik činností současně: setí, ukládání hnojiva do země, provzdušňování a vertikální prořezávání. Tyto operace provádí s vysokou efektivitou a přesností bez toho, aby narušil trávník nebo jakoukoliv aktivitu na něm. Hra na trávníku může začít ihned po skončení práce. Výsledkem ošetření je hustý, luxusní travní koberec, odolný těžkému opotřebení. V případě zájmu provádíme pískování hrací plochy speciálním pískovačem a hloubkovou aerifikaci strojem Verti - Drain. Dále vyčesávání trávníků a chemické postřiky proti plevelům a na ochranu trávníku proti plísním a jiným chorobám.

**Odborná údržba umělých trávníků.
Čištění, dekomprese a doplňování granulátu.
Sportovní stavby na klíč.**

Pískovač Easy Spread

Postřikovač

Verti top

Zajišťujeme pokládku travních koberců a realizaci kompletních zavlažovacích systémů.

Rapid Turf 200

Verti - Rake

Verti - Drain

Finančně výhodná varianta rekonstrukce!!!!

Rekonstrukce fotbalových trávníků lze provést využitím materiálu ze stávajícího povrchu plochy hřiště.

Kontaktní osoba:

Karel Horčík

tel.: +420 602 269 911

email: horcik_karel@volny.cz

Více informací naleznete na www.teskahor.cz

DALŠÍ DŮVOD, PROČ BÝT HRDÝ NA SVŮJ KLUB

FOTBALOVÉ MÍČE NIKE S LOGEM VAŠEHO KLUBU

T90 Premier Team FIFA a T90 Club Team

- Vysoce odolný přímý potisk s tepelným vytvrzením
- Minimální počet objednaných míčů je 24 kusů (dále pak násobky 24)
- Dodací lhůta 60 dní

T90 CUSTOM PREMIER TEAM FIFA

1090 Kč

- Tvar: geometrická přesnost rovnoměrně rozkládá tlak pro přesnost a sílu střely nezávisle na bodu zásáhnutí míče
- Povrch: motiv hloubkového tisku zvyšuje viditelnost míče a rychlost hry
- Plášť: ručně šitý z odolného polyuretanu
- Duše: šestikomorová z latexu pro dokonalý odskok a zachování tlaku
- Záruka: 2 roky na pevnost švů a zachování tvaru a velikosti
- oficiální míč FIFA (známka FIFA Appoved)
- SC1795-103

T90 CUSTOM CLUB TEAM

690 Kč

- Tvar: technologie geo-Balanced pro přesnost dráhy letu
- Povrch: motiv hloubkového tisku zvyšuje viditelnost míče a rychlost hry
- Plášť: ručně šitý z hrubého odolného polyuretanu
- Duše: z butylu pro dokonalý odskok a zachování tlaku
- Záruka: 2 roky na pevnost švů a zachování tvaru a velikosti
- SC1793-105

Pro další informace a objednávky kontaktujte:

TEAMSTORE s.r.o., www.teamstore.cz, Jan Musel, 603 547 433, info@teamstore.cz

BIZSPORT s.r.o., www.bizsport.cz, Regina Zlámalová, 608 782 178, info@bizsport.cz

PRO TEAMSPORT s.r.o., www.proteamsport.cz, Jiří Maňák, 602 464 017, info@proteamsport.cz

FOOTBALLMANIA s.r.o., Mirza Moulaviová, 724 775 786, moulaviova@footballmania.cz